

Bruselj, 15.7.2020
COM(2020) 314 final

2020/0148 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja

{SEC(2020) 271 final} - {SWD(2020) 129 final} - {SWD(2020) 130 final} -
{SWD(2020) 131 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Pravična obdavčitev je eden od glavnih temeljev evropskega socialnega tržnega gospodarstva in eden ključnih stebrov zaveze Komisije za „gospodarstvo za ljudi“¹. Pravična obdavčitev spodbuja socialno pravičnost in enake konkurenčne pogoje v EU. Pravičen davčni sistem bi moral temeljiti na davčnih pravilih, ki zagotavljajo, da vsi plačujejo pravičen delež, hkrati pa davčnim zavezancem, tako podjetjem kot državljanom, omogočiti, da ravnajo v skladu s pravili. Pravična in učinkovita obdavčitev je ključna za zaščito zadostnih prihodkov za javne naložbe v ljudi in infrastrukturo, hkrati pa ustvarja poslovno okolje na enotnem trgu, na katerem lahko inovativna podjetja uspevajo.

Zaradi pandemije COVID-19 je treba nujno zaščititi javne finance, pri čemer je treba omejiti njene socialno-ekonomske posledice. Države članice bodo potrebovale zadostne davčne prihodke za financiranje njihovih znatnih prizadevanj za zaježitev negativnega gospodarskega učinka ukrepov proti pandemiji COVID-19, pri čemer bodo zagotovile, da najbolj ranljive skupine ne bodo nosile bremen, povezanega s povečanjem teh prihodkov. Zagotavljanje davčne pravičnosti s preprečevanjem davčnih goljufij, davčnih utaj in izogibanja davkom je postalo pomembnejše kot kadar koli prej. V tem okviru je krepitev upravnega sodelovanja in izmenjave informacij bistvenega pomena v boju proti izogibanju davkom in davčnim utajam v Uniji. Kot je poudarjeno v sporočilu Komisije „Čas za Evropo: obnova in priprava za naslednjo generacijo“², želi Komisija zagotoviti, da bo okrevanje temeljilo na solidarnosti in pravičnosti, zato bo okrepila boj proti davčnim goljufijam in drugim nepoštenim praksam. To bo državam članicam pomagalo ustvariti prihodke od davkov, potrebne za odzivanje na večje izzive sedanje krize.

Ta zakonodajni predlog je del svežnja za pravično in preprosto obdavčitev v podporo okrevanju EU, ki vključuje sporočilo za akcijski načrt, v katerem bodo predstavljene številne prihodnje pobude za pravično in preprosto obdavčitev, ki podpirajo strategijo za okrevanje³, ter sporočilo Komisije o dobrem davčnem upravljanju v EU in širše⁴, ki bo vsebovalo pregled napredka, ki je bil dosežen pri krepitvi dobrega davčnega upravljanja v EU, pa tudi zunaj nje, in predloge področij, ki bi jih bilo treba izboljšati.

V zadnjih letih je EU svoja prizadevanja osredotočila na boj proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in izogibanju davkom ter na povečanje transparentnosti. Na področju izmenjave informacij je sicer prišlo do znatnih izboljšav, vendar je ocena⁵ uporabe Direktive Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja⁶ pokazala, da je še vedno treba izboljšati obstoječe določbe, ki se nanašajo na vse oblike izmenjave informacij in upravnega sodelovanja. Za najbolj problematična elementa

¹ Evropska komisija, Politične usmeritve naslednje Evropske komisije 2019–2024, Bolj ambiciozna Unija, https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_sl.pdf.

² COM(2020) 456 final.

³ COM(2020) 312 final.

⁴ COM(2020) 313 final.

⁵ Evropska komisija, Delovni dokument služb Komisije, Ocena Direktive Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, SWD(2019) 328 final.

⁶ Direktiva Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

okvira sta se pokazala zlasti pojma verjetne primernosti in zaprosila za informacije za skupino davčnih zavezancev.

Ocena je tudi pokazala, da pravila za uporabo sočasnega nadzora in omogočanje prisotnosti uradnikov ene države članice med preiskavo v drugi državi članici nimajo pravne podlage v nekaterih nacionalnih sistemih, kar trenutno preprečuje učinkovito uporabo navedenih določb. V poročilu Skupnega foruma za transferne cene iz leta 2018 o nadzoru transfernih cen v EU⁷ je ta točka podrobneje obravnavana. Poročilo temelji na obstoječi praksi držav članic, pri čemer poudarja sedanje pomanjkljivosti in predlaga možne izboljšave pri uporabi nadzora transfernih cen v dveh ali več državah članicah. V poročilu je priporočeno *sprejetje usklajenega pristopa k nadzoru transfernih cen, kar bi prispevalo k boljšemu delovanju notranjega trga na dveh področjih: davčnim upravam bi omogočilo pregledno in učinkovito orodje za lažje dodeljevanje pravic do obdavčevanja ter bi preprečilo dvojno obdavčevanje in dvojno neobdavčevanje.*

Zato je jasno, da je treba izboljšati obstoječi okvir za izmenjavo informacij in upravno sodelovanje v EU. Predsednica Komisije je na začetku svojega mandata poudarila, da je treba preučiti, kako bi lahko izboljšali sodelovanje med nacionalnimi organi⁸. Izboljšanje izmenjave informacij in upravnega sodelovanja v EU ima osrednjo vlogo.

Poleg krepitve obstoječih predpisov je v EU potrebna razširitev upravnega sodelovanja na nova področja, da bi se odzvali na izzive, ki jih prinaša digitalizacija gospodarstva, in pomagali davčnim upravam, da bi bolje in učinkoviteje ter v koraku z novimi dosežki zbirale davke. Zaradi značilnosti gospodarstva digitalnih platform je zelo težko zagotoviti sledljivost in zaznavanje obdavčljivih dogodkov, ki jih izvajajo davčni organi. Problem je še bolj razširjen, zlasti ko se take transakcije izvajajo prek operaterjev digitalnih platform s sedežem v drugi jurisdikciji. Pomanjkanje poročanja o prihodkih, ki jih ustvarijo prodajalci za zagotavljanje storitev ali prodajo blaga prek digitalnih platform, vodi v primanjkljaj davčnih prihodkov držav članic. Prodajalcem zagotavlja tudi prednost v primerjavi s tistimi, ki niso dejavni na digitalnih platformah. Če se ta regulativna vrzel ne odpravi, cilja pravične obdavčitve ni mogoče zagotoviti.

• **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

S predlagano zakonodajo se obravnava široka politična prednostna naloga glede transparentnosti pri obdavčevanju, ki je predpogoj za uspešen boj proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in izogibanju davkom. V zadnjih letih so se države članice EU dogovorile o vrsti zakonodajnih instrumentov na področju transparentnosti, v okviru katerih morajo nacionalni davčni organi tesno sodelovati pri izmenjavi informacij. Direktiva Sveta 2011/16/EU je nadomestila Direktivo Sveta 77/799/EGS in zaznamovala začetek okrepljenega upravnega sodelovanja med davčnimi organi v EU. Vzpostavila je uporabna orodja za boljše sodelovanje na naslednjih področjih:

- (1) izmenjava informacij na zaprosilo;
- (2) izmenjava na lastno pobudo;
- (3) avtomatične izmenjave v zvezi z določenimi vrstami prihodka in premoženja (tj. dohodek od zaposlitve, plačila direktorjem, produkti življenjskih zavarovanj, ki niso

⁷ Skupni forum EU za transferne cene, *A Coordinated Approach to Transfer Pricing Controls within the EU (Usklajen pristop k nadzoru transfernih cen v EU)*, JTPF/013/2018/EN, oktober 2018.

⁸ Pismo o poslanstvu predsednice Komisije Ursule von der Leyen komisarju za gospodarstvo Paulu Gentiloniju z dne 10. septembra 2019.

zajeti v drugih direktivah, pokojnine, lastništvo nepremičnin in iz njih izhajajoči dohodek),

- (4) udeležba tujih uradnikov v administrativnih preiskavah,
- (5) sočasen davčni nadzor in
- (6) sporočanje davčnih odločb drugim davčnim organom.

Direktiva Sveta 2011/16/EU je bila večkrat spremenjena z naslednjimi pobudami:

- Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014⁹ (DAC2) glede avtomatične izmenjave podatkov o finančnih računih med državami članicami na podlagi enotnega standarda poročanja OECD, ki določa avtomatično izmenjavo podatkov o finančnih računih, ki jih imajo nerezidenti;
- Direktiva Sveta (EU) 2015/2376 z dne 8. decembra 2015¹⁰ (DAC3) glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom;
- Direktiva Sveta (EU) 2016/881 z dne 25. maja 2016¹¹ (DAC4) glede obvezne avtomatične izmenjave informacij o poročanju po posameznih državah med davčnimi organi;
- Direktiva Sveta (EU) 2016/2258 z dne 6. decembra 2016¹² (DAC5) glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja;
- Direktiva Sveta (EU) 2018/822 z dne 25. maja 2018¹³ (DAC6) glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Obstoječe določbe Direktive so v več primerih, v katerih so osebni podatki pomembni, povezane s Splošno uredbo o varstvu podatkov¹⁴ in hkrati vključujejo posebne določbe in zaščitne ukrepe v zvezi z varstvom podatkov. Predlagane spremembe bodo še naprej sledile tem zaščitnim ukrepom in jih spoštovale. Kakršni koli morebitni negativni učinki na osebne podatke se bodo zmanjšali s pomočjo informacijskih in postopkovnih ukrepov. Izmenjava podatkov bo potekala prek varnega elektronskega sistema, ki šifrira in dešifrira podatke, v vsaki davčni upravi pa bi morali imeti dostop do teh podatkov samo pooblaščen uradniki. Kot skupni upravljavci podatkov bodo morali zagotoviti varno in specifično shranjevanje podatkov.

Komisija je dejavna na več področjih politike, pomembnih za digitalno gospodarstvo, vključno z operaterji digitalnih platform, ki jih zajema predlagana pobuda. Predlagana pobuda

⁹ Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

¹⁰ Direktiva Sveta (EU) 2015/2376 z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 332, 18.12.2015, str. 1).

¹¹ Direktiva Sveta (EU) 2016/881 z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja (UL L 146, 3.6.2016, str. 8).

¹² Direktiva Sveta (EU) 2016/2258 z dne 6. decembra 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja (UL L 342, 16.12.2016, str. 1).

¹³ Direktiva Sveta (EU) 2018/822 z dne 25. maja 2018 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča (UL L 139, 5.6.2018, str. 1).

¹⁴ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

ne vpliva na druge projekte Komisije, ki so hkrati v teku, saj je posebej namenjena obravnavi nekaterih vprašanj, povezanih z davki. Ne posega v zahteve glede informacij, ki bi se lahko upoštevale pri ponudnikih digitalnih storitev kot del svežnja akta o digitalnih storitvah v okviru prihodnje revizije obstoječe direktive o elektronskem poslovanju¹⁵ ali v okviru pobude za izboljšanje delovnih pogojev ljudi, ki delajo prek digitalnih platform.

Področje uporabe predlaganih pravil vključuje storitve množičnega financiranja, ki so sestavljene iz naložbenega in posojilnega množičnega financiranja. Glede na to in da se zagotovi skladnost s politikami Unije na področju regulacije finančnega trga, opredelitev storitev množičnega financiranja in ponudnikov storitev pomeni sklicevanje na ustrezno zakonodajo na tem področju.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• **Pravna podlaga**

Pravna podlaga za zakonodajne pobude na področju neposredne obdavčitve je člen 115 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Čeprav člen 115 izrecno ne navaja neposredne obdavčitve, se nanaša na direktive za približevanje nacionalnih zakonodaj, saj te neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje notranjega trga. Za izpolnitev tega pogoja si mora predlagani zakonodajni akt EU na področju neposredne obdavčitve prizadevati za odpravo obstoječih neskladij v delovanju notranjega trga. Poleg tega se glede na to, da se informacije, izmenjane v skladu z Direktivo, lahko uporabijo tudi na področju DDV in drugih posrednih davkov, kot pravno podlago navaja tudi člen 113 PDEU.

Ker predlagana pobuda spreminja Direktivo, njena pravna podlaga ostaja enaka. Predlagana pravila, katerih cilj je izboljšanje obstoječega okvira v zvezi z izmenjavo informacij in upravnim sodelovanjem, ne odstopajo od vsebine Direktive. Zlasti bodo predvidene spremembe zagotovile jasno opredelitev verjetne primernosti in jasen pravni okvir za izvajanje skupnega davčnega nadzora. Dosledno uporabo teh določb je mogoče doseči le s približevanjem nacionalnih zakonodaj.

Poleg obstoječega okvira predlog uvaša pravila o poročanju operaterjev digitalnih platform kot odgovor na težave, ki izhajajo iz uporabe digitalnih platform pri različnih dejavnostih. Digitalni značaj platform omogoča, da prodajalci blaga in storitev uporabljajo take digitalne platforme za izvajanje svoje dejavnosti, pri čemer morebiti ne poročajo o prihodkih, zasluženih v državi članici njihovega rezidentstva. Državam članicam posledično nastaja škoda zaradi neprijavljenih prihodkov in izgube davčnih prihodkov. Tak položaj ustvarja tudi pogoje za nepošteno davčno konkurenco v primerjavi s posamezniki ali podjetji, ki svojih dejavnosti ne izvajajo prek digitalnih platform, kar izkrivlja delovanje notranjega trga. Iz tega sledi, da je tak položaj mogoče obravnavati le z enotnim pristopom, kot je določeno v členu 115 PDEU.

• **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Predlog v celoti upošteva načelo subsidiarnosti iz člena 5 PEU. Obravnava upravno sodelovanje na področju obdavčevanja. To vključuje nekatere spremembe pravil za izboljšanje delovanja obstoječih določb, ki se nanašajo na čezmejno sodelovanje med davčnimi upravami iz različnih držav članic. Predlog vključuje tudi razširitev področja

¹⁵ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

uporabe avtomatične izmenjave informacij na operaterje digitalnih platform, tako da se jim naloži obveznost poročanja o prihodkih, ki jih ustvarijo prodajalci blaga in storitev, ki uporabljajo zadevne platforme.

Uporaba obstoječih določb Direktive je pokazala velike razlike med državami članicami. Medtem ko so nekatere države članice pripravljene v celoti sodelovati in si izmenjavati informacije, druge države članice sprejmejo omejevalen pristop ali celo zavrnejo izmenjavo informacij. Poleg tega so se nekatere določbe s časom izkazale za nezadostne za obravnavanje potreb davčnih uprav v sodelovanju z drugimi državami članicami.

Poleg tega je večja uporaba digitalnih platform za zagotavljanje storitev in prodajo blaga privedla do nedoslednih davčnih napovedi prodajalcev, kar predstavlja znatno tveganje za davčne utaje. Medtem ko so nekatere države članice v nacionalnem pravu uvedle obveznost poročanja, izkušnje kažejo, da nacionalne določbe proti davčnim utajam ne morejo biti popolnoma učinkovite, zlasti kadar se ciljno usmerjene dejavnosti izvajajo čez mejo.

Pravno varnost in jasnost je mogoče zagotoviti le z odpravo teh neučinkovitosti z enotnim sklopom pravil, ki bi se uporabljal za vse države članice. Notranji trg potrebuje trden mehanizem za odpravo teh vrzeli na enoten način in za popravo obstoječih izkrivljanj, tako da davčni organi pravočasno dobijo ustrezne informacije. Usklajen okvir za poročanje po vsej EU se zdi nujen zlasti zaradi prevladujoče čezmejne razsežnosti storitev, ki jih ponujajo operaterji platform. Glede na to, da je primarni cilj obveznosti poročanja v zvezi s prihodkom, zasluženim z uporabo digitalnih platform, obvestiti davčne organe o dejavnostih z razsežnostjo, ki presega zgolj eno jurisdikcijo, se je treba vseh tovrstnih pobud lotiti z ukrepanjem na ravni EU, da se zagotovi enoten pristop k ugotovljeni težavi.

EU je tako v boljšem položaju kot katera koli posamezna država članica, da obravnava ugotovljene težave ter zagotovi učinkovitost in celovitost sistema za izmenjavo informacij in upravno sodelovanje. Prvič, zagotovila bo dosledno uporabo pravil po vsej EU. Drugič, za vse digitalne platforme, ki spadajo na področje uporabe, bodo veljale enake zahteve glede poročanja. Tretjič, poročanje bo spremljala izmenjava informacij, kar bo davčnim upravam omogočilo, da pridobijo celovit sklop informacij o prihodku, zasluženem prek digitalne platforme.

- **Sorazmernost**

Predlog vključuje izboljšanje obstoječih določb Direktive in razširja obseg avtomatične izmenjave na nekatere specifične informacije, ki jih sporočajo operaterji digitalnih platform. Izboljšave ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje cilja izmenjave informacij in, širše, upravnega sodelovanja. Glede na to, da ugotovljena izkrivljanja v delovanju notranjega trga običajno segajo prek meja ene same države članice, predstavljajo skupna pravila EU nujni minimum, potreben za učinkovito reševanje teh težav.

Predlagana pravila tako prispevajo k bolj jasni, dosledni in učinkoviti uporabi Direktive, kar vodi do boljših načinov za doseganje njenih ciljev. Predvidena obveznost operaterjev digitalnih platform, da poročajo o prihodkih, ki jih zaslužijo njihovi uporabniki, tj. prodajalci, prav tako omogoča učinkovito rešitev proti davčnim utajam, in sicer z uporabo mehanizmov za izmenjavo informacij, ki so že bili preskušeni v okviru DAC2 in DAC4. V tem smislu je mogoče trditi, da je predlagana pobuda sorazmeren odgovor na ugotovljene neskladnosti v Direktivi, njen cilj pa je tudi reševanje problema davčnih utaj.

- **Izbira instrumenta**

Pravna podlaga za ta predlog je dvojna: člen 113 in člen 115 PDEU, ki izrecno določata, da se lahko zakonodaja na tem področju sprejema samo v pravni obliki direktive. Zato pri sprejemanju zavezujočih pravil na področju obdavčevanja ni dovoljena uporaba nobene druge vrste pravnega akta EU. Poleg tega predlagana direktiva predstavlja šesto spremembo direktive o upravnem sodelovanju; tako sledi direktivam Sveta 2014/107/EU, (EU) 2015/2376, (EU) 2016/881, (EU) 2016/2258 in (EU) 2018/822.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Ocene obstoječe zakonodaje**

Komisija je leta 2019 ocenila¹⁶ uspešnost, učinkovitost, ustreznost, skladnost in dodano vrednost EU obstoječih pravil v zvezi z upravnim sodelovanjem na področju neposredne obdavčitve. V oceni je bilo ugotovljeno, da sodelovanje prinaša pomembne koristi, vendar ga je mogoče še izboljšati. Pokazalo se je, da še vedno obstajajo razlike v načinu, kako države članice izkoriščajo razpoložljive instrumente upravnega sodelovanja. Izmenjane informacije bi se lahko učinkoviteje uporabljale, koristi sodelovanja pa bi bilo mogoče bolj celovito analizirati. Ta zakonodajni predlog, ki temelji na oceni, predstavlja sklop posebnih ukrepov za izboljšanje delovanja upravnega sodelovanja.

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Komisija je 10. februarja 2020 začela javno posvetovanje za zbiranje povratnih informacij o nadaljnjih korakih za ukrepanje EU v zvezi s krepitvijo okvira za izmenjavo informacij na področju obdavčevanja. Predstavljene so bile številne možnosti, zainteresirane strani pa so povratne informacije podale v skupno 37 odgovorih. Poleg tega je Komisija izvedla ciljno usmerjena posvetovanja, tako da je 27. februarja 2020 organizirala sestanek z različnimi predstavniki operaterjev digitalnih platform. Predstavniki operaterjev digitalnih platform so se strinjali glede prednosti standardiziranega pravnega okvira EU za zbiranje informacij s strani platform v primerjavi z več različnimi nacionalnimi pravili poročanja. Poleg tega so se predstavniki operaterjev digitalnih platform zavzeli za rešitev, ki bi bila podobna načelu „vse na enem mestu“, kot ga je mogoče najti v sistemu DDV, na podlagi katerega bi se informacije lahko sporočale le davčni upravi države članice, v kateri ima platforma rezidentstvo.

V zvezi s skupnim davčnim nadzorom je bilo v okviru javnega posvetovanja poudarjeno, da je treba okrepiti njegovo vlogo v okviru upravnega sodelovanja na ravni EU.

- **Posvetovanja z državami članicami**

Evropska komisija je izvedla ciljno usmerjena posvetovanja z uporabo vprašalnika za države članice. GD TAXUD je 26. februarja 2020 poleg tega organiziral sejo Delovne skupine IV, države članice pa so imele priložnost za razpravo o možnem predlogu za spremembo direktive o upravnem sodelovanju. Seja je bila osredotočena na poročanje in izmenjavo informacij o prihodkih, zasluženih prek digitalnih platform.

Na splošno je bila zabeležena široka podpora za morebitno pobudo EU za izmenjavo informacij o prihodkih, ki jih ustvarijo prodajalci prek digitalnih platform. Večina držav članic se je zavzela za široko področje uporabe novega pravnega okvira, ki bi poleg prihodkov

¹⁶ Delovni dokument služb Komisije (št. 2).

od dajanja v najem nepremičnin in zagotavljanja osebnih storitev vključeval tudi prodajo blaga, dajanja v najem katere koli vrste prevoza in storitve množičnega financiranja.

- **Izid posvetovanj**

Tako javno kot ciljno usmerjeno posvetovanje je pokazalo, da obstaja splošno soglasje glede izzivov, ki bi jih morala obravnavati nova pravila za operaterje digitalnih platform: nezadostno poročanje v gospodarstvu digitalnih platform in neučinkovitosti ter potreba po izboljšanju sedanjega okvira upravnega sodelovanja EU, na primer na področju skupnega davčnega nadzora.

- **Ocena učinka**

Komisija je izvedla oceno učinka ustreznih nadomestnih možnosti politike, za katero je Odbor za regulativni nadzor 5. maja 2020 izdal pozitivno mnenje (SEC(2020) 271)¹⁷. Odbor za regulativni nadzor je podal več priporočil za izboljšave, ki so bila upoštevana v končnem poročilu o oceni učinka (SWD(2020) 131)¹⁸. Opravljena je bila ocena različnih možnosti politike z vidika meril uspešnosti, učinkovitosti in skladnosti v primerjavi z osnovnim scenarijem. Na najvišji ravni analize je treba izbrati med sedanjim stanjem ali osnovnim scenarijem in scenarijem, v katerem bi Komisija ukrepala na neregulativen ali regulativen način. Neregulativno ukrepanje bi pomenilo izdajo priporočila. Regulativna možnost je vključevala zakonodajno pobudo za spremembo nekaterih posebnih elementov obstoječega okvira upravnega sodelovanja.

Zakonodajna sprememba je bila opredeljena kot najprimernejša možnost za spremembo obstoječih pravil, da se zagotovita doslednost in učinkovitost.

V zvezi z operaterji digitalnih platform je v oceni učinka navedeno, da je regulativna možnost na ravni EU najprimernejša za doseganje opredeljene politike. Izkazalo se je, da je sedanje stanje ali osnovni scenarij najmanj uspešna, učinkovita in skladna možnost. Za razliko od osnovnega scenarija bi se z obveznim skupnim standardom EU zagotovilo, da imajo vse davčne uprave EU dostop do enake vrste podatkov. Z drugimi besedami, z regulativnim ukrepanjem EU bi bili vsi davčni organi enakopravni, ko gre za dostop do zbranih informacij za določen davčni namen. To omogoča tudi avtomatično izmenjavo informacij na ravni EU na podlagi skupnih standardov in specifikacij. Ko se začne izvajati, je to edini scenarij, po katerem lahko davčni organi v državi članici, v kateri je prodajalec rezident, preverijo, ali je prodajalec natančno poročal o prihodkih, zasluženih prek digitalnih platform, ne da bi se morali poslužiti časovno zamudnih *ad hoc* zaprosil in poizvedb. Poleg tega bi obvezni skupni standard EU za poročanje zagotovil, da operaterji digitalnih platform ne bi bili soočeni z razdrobljenimi nacionalnimi rešitvami, ko gre za obveznosti poročanja v zvezi z davki.

Gospodarski učinki

Koristi

Obveznost poročanja o prihodkih, zasluženih prek digitalnih platform, in izmenjava takšnih informacij bosta državam članicam v pomoč pri prejemanju celotnega nabora informacij za izterjavo zapadlih davčnih prihodkov. Skupna pravila za poročanje bodo prav tako pomagala ustvariti enake konkurenčne pogoje za prodajalce, ki uporabljajo digitalne platforme, in tiste,

¹⁷ (vstaviti sklic na mnenje Odbora za regulativni nadzor).

¹⁸ (vstaviti sklic na končno oceno učinka).

ki jih ne, ter operaterje digitalnih platform, ki se trenutno soočajo z zelo različnimi obveznostmi poročanja. S preglednostjo prihodkov, ki jih prodajalci zaslužijo z uporabo digitalnih platform, bi se izboljšali enaki konkurenčni pogoji za bolj tradicionalna podjetja.

Enotni obvezni instrument EU bi lahko imel tudi pozitivne socialne učinke in prispeval k pozitivnemu zaznavanju davčne pravičnosti in pošteni delitvi bremena med davčnimi zavezanci. Predpostavlja se, da širši kot bo obseg pravil, boljše bo dojetje davčne pravičnosti, glede na to, da obstajajo težave s pomanjkljivim poročanjem pri vseh vrstah dejavnosti. Enaka utemeljitev velja za ugodnosti v smislu pravične porazdelitve bremena: širše kot bo področje ukrepanja, boljše lahko države članice zagotovijo, da se dolgovani davki dejansko poberejo. Fiskalne koristi ukrepanja EU so veliko večje, če ima obveznost poročanja široko področje uporabe, to pomeni, da velja za vse storitve in vso prodajo blaga. Omejitev področja uporabe le na digitalne platforme s sedežem v EU bi lahko znatno zmanjšala davčne prihodke za vsako od možnosti.

Stroški

Ne glede na področje uporabe se enkratni stroški, ki izhajajo iz izvajanja avtomatičnega poročanja na ravni EU, ocenjujejo na stotine milijonov eurov za vse operaterje digitalnih platform in davčne uprave, ponavljajoči se stroški pa na desetine milijonov eurov. Enkratni in ponavljajoči se stroški so predvsem posledica razvoja in delovanja sistemov IT. Davčne uprave bodo imele tudi stroške izvajanja. Zaradi stroškovne učinkovitosti se države članice spodbujajo, naj omogočijo digitalno poročanje in zagotovijo interoperabilnost sistemov na ravni podatkov med digitalnimi platformami in davčnimi upravami, kolikor je to mogoče.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Predlog je bil zasnovan tako, da čim bolj zmanjšuje regulativno obremenitev za operaterje digitalnih platform, davčne zavezance in davčne uprave. Prednostna možnost politike predstavlja sorazmeren odziv na ugotovljene težave, saj ne presega tistega, kar je potrebno, da se za boljše delovanje notranjega trga brez izkrivljanj dosežejo cilji Pogodb. Skupna pravila bodo namreč omejena na oblikovanje minimalnega potrebnega skupnega okvira za poročanje o prihodkih, zasluženih prek digitalne platforme. Na primer: (i) pravila zagotavljajo, da ni dvojnega poročanja (tj. enotna točka registracije in poročanja); (ii) avtomatična izmenjava je omejena na zadevne države članice in (iii) naložitev kazni za kršitve ostaja pod suverenostjo držav članic. Poleg tega harmonizacija ne presega zagotavljanja, da so pristojni organi obveščeni o zasluženih prihodkih. Nato države članice odločajo o dolgovanem davku.

- **Temeljne pravice**

Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah. Zlasti niz podatkovnih elementov, ki jih je treba posredovati davčnim upravam, je opredeljen tako, da zajema le minimalne podatke, ki so potrebni za odkrivanje nezadostnega poročanja ali neporočanja, v skladu z obveznostmi iz Splošne uredbe o varstvu podatkov.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Glej oceno finančnih posledic zakonodajnega predloga.

5. NATANČNA POJASNITEV POSEBNIH DOLOČB PREDLOGA

Predlog spremembe predlaga spremembe obstoječih določb o izmenjavi informacij in upravnem sodelovanju ter razširja področje uporabe na avtomatično izmenjavo informacij v zvezi z informacijami, ki jih sporočajo operaterji digitalnih platform. Pravila o poročanju za operaterje digitalnih platform temeljijo na delu OECD.

(i) Izmenjava informacij na zaprosilo

• Verjetna primernost

Člen 5a določa opredelitev standarda verjetne primernosti, ki se uporablja v primeru zaprosila za informacije. Opredelitev določa elemente standardnih in postopkovnih zahtev, ki jih mora upoštevati organ prosilec. Zaposilo za informacije se lahko nanaša na enega ali več davčnih zavezancev, če so ti posamično opredeljeni.

Kot je določeno v odstavku 10 člena 8a, se standard verjetne primernosti ne bi smel uporabljati, kadar se zaposilo za informacije pošlje kot nadaljnje ukrepanje po vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjem cenovnem sporazumu v skladu z Direktivo Sveta (EU) 2015/2376 z dne 8. decembra 2015.

Člen 17(1) se spremeni, da se pojasni pomen izrabe običajnih virov informacij. Organ prosilec mora, preden zaprosi za informacije, izrabit običajne vire informacij, ki bi jih v danih okoliščinah lahko uporabil za pridobitev zaprošenih informacij, in si prizadevati za vsa razpoložljiva sredstva. Vendar pa se obveznost ne uporablja, če bi se organu prosilcu povzročile nesorazmerne težave in bi tvegalo, da ogrozi doseganje svojih ciljev. Če organ prosilec te obveznosti ni spoštoval, lahko zaprošeni organ zavrne predložitev informacij.

Sprememba člena 20(2) bo zagotovila, da se obrazci za izmenjavo informacij na zaposilo ustrezno prilagodijo.

• Skupinska zaprosila

Člen 5b obravnava skupinska zaprosila v okviru zaprosila za informacije. Skupinska zaprosila se nanašajo na skupino davčnih zavezancev, ki jih ni mogoče opredeliti posamično, temveč jih je mogoče opisati le na podlagi skupnih značilnosti. Zaradi narave zaprosila se zahtevane informacije razlikujejo od zaprosila, povezanega s posameznim davčnim zavezancem. Zato standard verjetne primernosti, kot je opredeljen v členu 5a, ne velja. Namesto tega mora organ prosilec zaprošenemu organu predložiti sklop informacij, vključno z (i) izčrpnim opisom značilnosti skupine in (ii) razlago veljavne zakonodaje ter dejstvi in okoliščinami, ki so privedli do zaprosila.

(ii) Avtomatična izmenjava podatkov

• Kategorije prihodkov

Člen 8(1) določa kategorije prihodkov, za katere velja obvezna avtomatična izmenjava podatkov med državami članicami. Kategorijam prihodkov, za katere velja izmenjava podatkov, se dodajo licenčnine. S to spremembo bodo morale države članice v skladu s členom 8(3) izmenjati vse razpoložljive informacije z drugimi državami članicami, vendar za vsaj dve kategoriji prihodkov za davčna obdobja do leta 2024 in za vsaj štiri kategorije prihodkov za davčna obdobja od leta 2024 naprej.

- **Pravila o poročanju za operaterje platform bodo predmet obvezne avtomatične izmenjave podatkov**

Člen 8ac določa področje uporabe in pogoje obvezne avtomatične izmenjave podatkov, ki jih bodo operaterji platform poročali pristojnemu organu. Podrobna pravila so določena v Prilogi V. V prvem koraku ta pravila poročevalskim operaterjem platform nalagajo obveznost zbiranja in preverjanja informacij v skladu s postopki dolžne skrbnosti. Kot drugi korak morajo poročevalski operaterji platform poročati informacije o prodajalcih, o katerih se poroča in ki uporabljajo njihovo platformo za prodajo svojega blaga, zagotavljanje svojih storitev ali v okviru množičnega financiranja vlagajo ali posojajo denar. Tretji korak pomeni poročanje sporočenih informacij pristojnemu organu države članice, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, ali pristojnemu organu države članice, v kateri se nahaja nepremičnina.

Področje uporabe

Oddelek I Priloge V določa opredelitve, ki določajo področje uporabe pravil o poročanju.

- Kdo nosi breme poročanja

Pravila vključujejo opredelitve tega, kaj je Platforma, Operater platforme in Poročevalski operater platforme.

Koncept Platforme ne vključuje programske opreme, ki izključno dovoljuje (i) obdelavo plačil, (ii) navedbo ali oglaševanje Zadevne dejavnosti s strani uporabnikov ali (iii) preusmeritev ali prenos uporabnikov na Platformo.

Poročevalski operater platforme je vsak operater platforme, ki je bodisi davčni rezident v državi članici bodisi je ustanovljena v skladu z zakonodajo države članice ali ima sedež ali stalno poslovno enoto v državi članici (splošno imenovane „platforme EU“).

Poleg tega področje uporabe pravil vključuje tudi operaterje platform, ki sicer ne izpolnjujejo nobenega od teh pogojev, vendar omogočajo opravljanje zadevne dejavnosti prodajalcev, o katerih se poroča, ki so za namene te direktive rezidenti v državi članici ali dajejo v najem nepremičnine, ki se nahajajo v državi članici (splošno imenovane „tuje platforme“). Da bi bile te platforme dejavne v Uniji, se morajo v skladu s členom 8ac(4) registrirati v državi članici (tj. enkratna registracija). Odstavek F oddelka IV Priloge V določa podrobnosti registracije. Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje predlaganih pravil, zlasti za registracijo in identifikacijo poročevalskih operaterjev platform, se s pododstavkom 3 člena 8ac(4) izvedbena pooblastila za sprejem standardnega obrazca prenesejo na Komisijo. Ta pooblastila se izvajajo v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta.

Operaterji platform, ki so že identificirani za namene DDV v Uniji, se ne smejo registrirati v državi članici, ki ni država članica identifikacije za DDV.

- O katerih dejavnostih je treba poročati

Zadevna dejavnost vključuje najem nepremičnin, zagotavljanje osebnih storitev, prodajo blaga, najem katere koli vrste prevoza ter naložbe in posojila v okviru množičnega financiranja.

Zadevna dejavnost ne vključuje dejavnosti Prodajalca, ki deluje kot zaposleni pri Poročevalskem operaterju platforme.

Osebna storitev je storitev, ki vključuje delo na podlagi časa ali nalog, ki ga opravi en ali več posameznikov, ki delujejo neodvisno ali v imenu Subjekta. Ta storitev se izvede na zahtevo uporabnika bodisi prek spleta bodisi v fizični obliki izven spleta po tem, ko je bila omogočena prek platforme.

– O čigavih dejavnostih je treba poročati

Prodajalec je uporabnik platforme, ki je registriran na platformi in izvaja Zadevno dejavnost. Državni subjekt se ne šteje za Prodajalca.

Aktivni prodajalec je kateri koli prodajalec, ki je v poročevalnem obdobju zagotavljal Zadevno dejavnost.

Prodajalec, o katerem se poroča, je kateri koli Aktivni prodajalec, ki je imel v poročevalnem obdobju (i) primarni naslov v državi članici ali (ii) IŠD ali identifikacijsko številko za DDV, izdano v državi članici, ali (iii) če je Prodajalec Subjekt, stalno poslovno enoto v državi članici. Prodajalec, o katerem se poroča, ki izpolnjuje katerega koli od navedenih pogojev, se za namene te direktive šteje za rezidenta države članice.

Poleg tega je vsak Aktivni prodajalec, ki je v poročevalnem obdobju dal v najem nepremičnino v državi članici, tudi Prodajalec, o katerem se poroča.

Poroča se samo o dejavnostih Prodajalca, o katerem se poroča.

Postopki dolžne skrbnosti

Poročevalski operaterji platform za opredelitev Prodajalcev, o katerih se poroča, izvedejo postopke dolžne skrbnosti, določene v oddelku II Priloge.

Odstavek B oddelka II določa specifične informacije, ki jih mora Poročevalski operater platforme zbrati o Prodajalcu, o katerem se poroča. Poročevalski operater platforme z uporabo vseh informacij in dokumentov, ki so mu na voljo v njegovih evidencah, ter elektronskega vmesnika, ki ga država članica ali Unija da na voljo brezplačno za preverjanje veljavnosti IŠD ali Identifikacijske številke za DDV, preveri, ali so zbrane informacije zanesljive. Alternativno lahko Poročevalski operater platforme neposredno potrdi identiteto in rezidentstvo Prodajalca prek storitve elektronske identifikacije, ki jo je dala na voljo država članica ali Unija.

Poročevalski operater platforme šteje, da je Prodajalec rezident v državi članici, v kateri ima Primarni naslov. Če država članica rezidentstva Prodajalca ni država članica, v kateri ima Prodajalec Primarni naslov, Poročevalski operater platforme šteje, da je Prodajalec rezident tudi v državi članici izdajateljici IŠD ali Identifikacijske številke za DDV ali v državi članici, v kateri ima stalno poslovno enoto. Če Poročevalski operater platforme uporablja storitev elektronske identifikacije, ki jo je dala na voljo država članica ali Unija, potem se šteje, da je Prodajalec rezident v vsaki državi članici, ki je bila potrjena s tako storitvijo elektronske identifikacije.

Poročevalski operater platforme zbere zahtevane informacije, jih preveri in jih da na voljo do 31. decembra Poročevalnega obdobja.

Poročevalski operater platforme se lahko opira na postopke dolžne skrbnosti, izvedene v zvezi s prejšnjimi Poročevalnimi obdobji, pod pogojem, da (i) so bile zahtevane informacije zbrane

ali preverjene v zadnjih 36 mesecih in (ii) nima razloga, da bi domneval, da so zbrane informacije nezanesljive ali netočne oziroma so postale nezanesljive ali netočne.

Poročevalski operater platforme lahko imenuje drugega operaterja platforme ali tretjo osebo za prevzem obveznosti v zvezi s postopki dolžne skrbnosti.

Poročanje pristojnemu organu

Zbrane in preverjene informacije se poročajo v enem mesecu po koncu Poročevalnega obdobja, v katerem je Prodajalec identificiran kot Prodajalec, o katerem se poroča. Poročanje poteka samo v eni državi članici (tj. enkratno poročanje). Poročevalski operater platforme, ki je „platforma EU“, poroča v državi članici, v kateri izpolnjuje katerega koli od pogojev iz točke (a) odstavka A(3) oddelka I. Če v več kot eni državi članici izpolnjuje katerega koli od teh pogojev, Poročevalski operater platforme izbere eno državo članico, v kateri poroča. Poročevalski operater platforme, ki je „tuja platforma“, v skladu s členom 8ac(4) poroča v državi članici, v kateri je registriran.

Informacije o Nadomestilu in drugih zneskih se sporočijo za četrtletje Poročevalnega obdobja, v katerem je bilo Nadomestilo plačano ali pripisano. Opredelitev Nadomestila izključuje kakršne koli pristojbine, provizije ali davke, ki jih Poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna.

Poročevalski operaterji platform morajo v skladu s spremenjenim členom 25(3) obvestiti vsakega zadevnega posameznika, da bodo informacije v zvezi s tem posameznikom zbrane in sporočene organom v skladu s to direktivo, in zagotoviti vse informacije, ki jih morajo upravljavci podatkov zagotoviti v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov. Operaterji platform morajo vsakemu posamezniku zagotoviti vse informacije, in sicer preden se te sporočijo. To ne posega v pravico posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, iz Splošne uredbe o varstvu podatkov.

Avtomatična izmenjava informacij, ki jih poročajo Operaterji platform

Informacije, ki jih poročajo Operaterji platform, morajo sporočiti pristojni organi držav članic, v katerih je potekalo poročanje, državam članicam, v katerih je Prodajalec, o katerem se poroča, rezident v smislu odstavka B(3) oddelka I Priloge V in/ali v kateri se nahaja nepremičnina. Odstavek 2 člena 8ac določa, katere informacije se poročajo navedenim državam članicam.

Informacije se izmenjajo v dveh mesecih po koncu poročevalnega obdobja.

Takšne pravočasne izmenjave bodo davčnim organom zagotovile celovit sklop informacij, da bodo lahko pripravili vnaprej izpolnjene letne davčne odmere.

Avtomatična izmenjava informacij bo potekala v elektronski obliki prek skupnega komunikacijskega omrežja (omrežje CCN), in sicer z uporabo sheme XML, ki jo je razvila Komisija.

Učinkovito izvajanje in zapiranje računov Prodajalcev

Če Prodajalec, o katerem se poroča, po dveh opominih ne predloži zahtevanih informacij, Poročevalski operater platforme zapre račun takega Prodajalca in mu za obdobje šestih mesecev prepere, da bi se ponovno registriral na Platformi, ali zadrži plačilo Nadomestila Prodajalcu (odstavek A oddelka IV).

Učinkovite kazni za neizpolnjevanje obveznosti na nacionalni ravni

Člen 25a o kaznih se spremeni, da se vključijo informacije, ki jih poročajo Operaterji platform v skladu s členom 8ac. S tem se zagotovi, da države članice določijo kazni za primere, ko se obveznosti iz te direktive ne spoštujejo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(iii) Upravno sodelovanje

- **Prisotnost uradnikov ene države članice med preiskavo v drugi državi članici**

S spremembo člena 11(1) se uvaja obveznost za zaproseni pristojni organ, da se odzove na zaprosilo za prisotnost uradnika druge države članice med preiskavo. Rok za odgovor, v katerem se organu prosilcu potrdi strinjanje ali pa se mu posreduje obrazložena zavrnitev, znaša 30 dni.

Spremenjeni člen 11(2) omogoča opravljanje razgovorov s posamezniki in preučevanje dokumentacije brez omejitev nacionalne zakonodaje zaprosene države članice. Za obravnavo novih načinov komunikacije je bila dodana tudi možnost sodelovanja v administrativnih preiskavah z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev.

- **Sočasen nadzor**

Člen 12(3) je bil spremenjen, da bi se določil rok 30 dni, v katerem morajo zaproseni organi odgovoriti na zaprosilo za sočasen nadzor.

- **Skupni davčni nadzor**

V Direktivo se doda oddelek IIa, da se določi izrecen in jasen pravni okvir za izvajanje skupnega davčnega nadzora dveh ali več držav članic.

Člen 12a(1) vključuje opredelitev skupnega davčnega nadzora: gre za administrativno preiskavo, ki jo skupaj izvajajo pristojni organi dveh ali več držav članic. Pristojni organi zadevnih držav članic vnaprej dogovorjeno in usklajeno preučijo primer, povezan z eno ali več osebami, ki so v njihovem skupnem ali dopolnilnem interesu.

Zaprosilo za skupni davčni nadzor

– s strani pristojnega organa države članice

Člen 12a(2) obravnava primer, ko pristojni organ države članice zaprosi pristojni organ druge države članice za izvedbo skupnega davčnega nadzora. Zaproseni organ odgovori na zaprosilo v 30 dneh od njegovega prejema.

Zaprosilo se lahko zavrne iz upravičenih razlogov. Odstavek 3 člena 12a navaja neizčrpen seznam razlogov za zavrnitev.

– s strani osebe

Člen 12a(4) obravnava primer, ko oseba zaprosi pristojne organe dveh ali več držav članic za izvedbo skupnega davčnega nadzora. Zaproseni organi odgovorijo na zaprosilo v 30 dneh od njegovega prejema.

Zaprosilo se lahko zavrne, razloge za zavrnitev pa je treba sporočiti prosilcu.

Pojem oseba je opredeljen v členu 3 Direktive 2011/16/EU.

Postopek

Člen 12a(5) pojasnjuje, da se izmenjava informacij v zvezi s poslovnimi, industrijskimi ali poklicnimi skrivnostmi ali poslovnim procesom ali informacijami, katerih razkritje bi bilo v

nasprotju z javnim redom, ne bi smela zavrniti v okviru skupnega davčnega nadzora. Sodelujoči pristojni organi bi morali takšne izmenjane informacije ohraniti zaupne in jih ne bi smeli razkriti tretjim osebam.

Člen 12a(6) določa, da se skupni davčni nadzor izvede v skladu s postopkovnimi ureditvami, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri potekajo ukrepi v zvezi z davčnim nadzorom. Dokaze, zbrane med skupnim davčnim nadzorom, bi morali vzajemno priznavati vsi pristojni organi sodelujočih držav članic.

Člen 12a(10) obravnava jezikovne ureditve skupnega davčnega nadzora in podrobnosti, o katerih se dogovorijo sodelujoče države članice.

Končno poročilo

Člen 12a(7) določa obveznost pristojnih organov sodelujočih držav članic, da se dogovorijo o dejstvih in okoliščinah zadeve, ter poziva pristojne organe držav članic, naj si prizadevajo doseči dogovor o tem, kako razlagati davčni položaj oseb, ki so predmet davčnega nadzora. Sklepe skupnega davčnega nadzora je treba predstaviti v končnem poročilu. Končno poročilo skupnega davčnega nadzora bi moralo imeti enakovredno pravno vrednost kot ustrezni nacionalni instrumenti, ki se izdajo na podlagi davčnega nadzora v sodelujočih državah članicah.

V skladu s členom 12a(9) bi bilo treba revidirano(-e) osebo(-e) v 30 dneh po objavi končnega poročila obvestiti o rezultatih skupnega davčnega nadzora in o končnem poročilu.

Ustrezne prilagoditve

Člen 12a(8) določa obveznost držav članic, da morajo pri prenosu Direktive zagotoviti pravni okvir, ki jim omogoča ustrezne prilagoditve.

(iv) Druge določbe

- **Uporaba izmenjanih informacij**

Člen 16(1) se spremeni, da se pojasni, da se informacije, izmenjane v skladu s to direktivo, lahko uporabijo za upravljanje, ocenjevanje in izvrševanje DDV ter drugih posrednih davkov.

- **Obvezno sporočanje rezultatov ocenjevanja**

Člen 23(2) se spremeni, da se ustvari obveznost držav članic, da v svoji jurisdikciji preučijo in ocenijo učinkovitost upravnega sodelovanja v skladu z Direktivo ter vsako leto Komisiji sporočijo rezultate ocenjevanja.

- **Začasna prekinitev izmenjav**

Člen 25(5) omogoča državam članicam, da zmanjšajo tveganje za kršitve varstva podatkov v okviru izmenjave informacij. V primeru kršitve varstva osebnih podatkov se lahko pristojni organi držav članic kot skupni upravljalci podatkov odločijo, da Komisijo zaprosijo za začasno prekinitev izmenjav informacij z državo(-ami) članico(-ami), v kateri(-h) je prišlo do kršitve.

Komisija ponovno vzpostavi postopek za izmenjavo informacij, potem ko jo pristojni organi zaprosijo, naj ponovno omogoči izmenjavo informacij v skladu s to direktivo z državo članico, v kateri je prišlo do kršitve.

Takšna začasna prekinitev je dopolnjena z ukrepi, ki so v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov potrebni za obravnavanje kršitve varstva podatkov.

Predlog

DIREKTIVA SVETA**o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 113 in 115 Pogodbe,
ob upoštevanju predloga Evropske komisije,
po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,
ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹,
ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,
v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,
ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zaradi upoštevanja novih pobud Unije na področju davčne transparentnosti je bila Direktiva Sveta 2011/16/EU³ v zadnjih letih večkrat spremenjena. Te spremembe so uvedle predvsem obveznosti poročanja, nato pa še sporočanje drugim državam članicam, ki se nanaša na finančne račune, vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnje cenovne sporazume, poročila po posameznih državah in čezmejne aranžmaje, o katerih se poroča. Te spremembe so tako razširile obseg avtomatične izmenjave informacij. Davčni organi imajo zdaj na voljo širši nabor orodij za sodelovanje pri odkrivanju in odpravljanju davčnih goljufij, davčnih utaj in izogibanja davkom.
- (2) Komisija je zadnja leta spremljala uporabo Direktive 2011/16/EU⁴ in leta 2019 dokončala njeno oceno. Na področju avtomatične izmenjave informacij je sicer prišlo do znatnih izboljšav, vendar je še vedno treba izboljšati obstoječe določbe, ki se nanašajo na vse oblike izmenjave informacij in upravnega sodelovanja.
- (3) V skladu s členom 5 Direktive 2011/16/EU zaproseni organ na zaprosilo organa prosilca temu sporoči vse informacije, s katerimi razpolaga ali ki jih pridobi na podlagi administrativne preiskave in ki naj bi bile pomembne za izvajanje in uveljavljanje nacionalne zakonodaje držav članic v zvezi z davki, ki spadajo na področje uporabe navedene direktive. Da bi zagotovili učinkovitost izmenjave informacij in preprečili neupravičene zavrnitve zaprosil ter zagotovili pravno jasnost in varnost za davčne uprave in davčne zavezance, bi moral biti jasno opredeljen standard verjetne primernosti. V zvezi s tem bi bilo treba tudi pojasniti, da se standard verjetne primernosti ne bi smel uporabljati za zaprosila za dodatne informacije po izmenjavi

¹ UL C [...], [...], str. [...].

² UL C [...], [...], str. [...].

³ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

⁴ Evropska komisija, Delovni dokument služb Komisije, Ocena Direktive Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, SWD(2019) 328 final.

informacij v skladu s členom 8a Direktive 2011/16/EU glede vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

- (4) V praktičnih izkušnjah davčnih uprav je včasih treba obravnavati zaprosila za informacije, ki se nanašajo na skupine davčnih zavezancev, ki jih ni mogoče opredeliti posamično, temveč jih je mogoče opisati le na podlagi skupnih značilnosti. Glede na to je treba davčnim upravam zagotoviti možnost, da podajo skupinsko zaprosilo za informacije.
- (5) Pomembno je, da se informacije, povezane s prihodki iz intelektualne lastnine, izmenjujejo med državami članicami, saj so ti prihodki zaradi zelo mobilnih temeljnih sredstev nagnjeni k preusmerjanju dobičkov. Zato bi bilo treba licenčnine vključiti v kategorije prihodkov, za katere velja obvezna avtomatična izmenjava informacij, da bi se izboljšal boj proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in izogibanju davkom.
- (6) Digitalizacija gospodarstva v zadnjih letih hitro narašča. To povzroča vse večje število zapletenih situacij, povezanih z davčnimi utajami. Čezmejna razsežnost storitev, ki jih ponujajo operaterji digitalnih platform, je ustvarila zapleteno okolje, ki lahko predstavlja izziv za uveljavljanje davčnih pravil in zagotavljanje izpolnjevanja davčnih obveznosti. Izpolnjevanje davčnih obveznosti ni optimalno, vrednost neprijavljenih dohodkov pa je precejšnja. Davčne uprave držav članic nimajo dovolj informacij za pravilno oceno in nadzor bruto dohodka, zasluženega v njihovi državi iz komercialnih dejavnosti, ki se izvajajo s posredovanjem digitalnih platform. To je še posebej problematično, kadar se prihodki ali obdavčljivi zneski prenašajo prek platform s sedežem v drugi jurisdikciji.
- (7) Davčne uprave od upravljavcev digitalnih platform pogosto zahtevajo informacije. Zaradi tega imajo upravljavci platform znatne upravne stroške in stroške izpolnjevanja obveznosti. Hkrati so nekatere države članice uvedle enostransko obveznost poročanja, kar ustvarja dodatno upravno breme za upravljavce platform, saj morajo izpolnjevati številne nacionalne standarde poročanja. Zato bi bilo bistveno, da bi se za notranji trg uporabljala standardizirana obveznost poročanja.
- (8) Glede na to, da gre večina prihodkov ali obdavčljivih zneskov prodajalcev na digitalnih platformah čez mejo, bi poročanje o informacijah v zvezi z zadevno dejavnostjo zagotovilo dodatne pozitivne rezultate, če bi se o tem obvestilo tudi države članice, ki bi bile upravičene do obdavčitve ustvarjenega dohodka. Zlasti je ključnega pomena avtomatična izmenjava informacij med davčnimi organi, da se jim zagotovijo tiste informacije, ki jim omogočajo, da na ustrezen način ocenijo dolgovane davke od dohodkov in DDV.
- (9) Za zagotovitev pravilnega delovanja notranjega trga bi morala biti zasnova pravil o poročanju učinkovita, vendar enostavna. Ob priznavanju težav pri odkrivanju obdavčljivih dogodkov, do katerih pride pri opravljanju gospodarske dejavnosti, ki se izvaja prek digitalnih platform, in ob upoštevanju dodatnega upravnega bremena, s katerim bi se morale v takem primeru soočiti davčne uprave, je treba upravljavcem platform naložiti obveznost poročanja. Upravljavci platform so primernejši za zbiranje in preverjanje potrebnih informacij o vseh prodajalcih, ki delujejo na določeni platformi in jo uporabljajo.
- (10) Glede na široko uporabo digitalnih platform pri opravljanju gospodarskih dejavnosti, tako s strani posameznikov kot subjektov, je bistveno zagotoviti, da se informacije sporočijo ne glede na pravno naravo prodajalca. Kljub temu bi bilo treba določiti izjemo za državne subjekte, ki ne bi smeli biti zajeti v obveznosti poročanja.

- (11) Poročanje o dohodkih, pridobljenih s takšnimi dejavnostmi, bi moralo davčnim upravam zagotoviti celovit sklop informacij, potrebnih za pravilno oceno dolgovanega davka od dohodkov.
- (12) Zaradi poenostavitve in ublažitve stroškov izpolnjevanja obveznosti bi bilo smiselno od upravljavcev platform zahtevati, da poročajo o prihodkih prodajalcev z uporabo platforme v eni sami državi članici.
- (13) Glede na digitalni značaj in prožnost digitalnih platform bi se morala obveznost poročanja razširiti na tiste upravljavce platform, ki opravljajo gospodarsko dejavnost v Uniji, vendar niso niti rezidenti za davčne namene, niti niso ustanovljeni ali se upravljajo, niti nimajo stalne poslovne enote v državi članici. To bi zagotovilo enake konkurenčne pogoje za platforme in preprečilo nelojalno konkurenco. Da bi to olajšali, bi bilo treba od tujih platform zahtevati registracijo in poročanje v eni sami državi članici za namene delovanja na notranjem trgu.
- (14) Glede na razvoj v digitaliziranem gospodarstvu bi moralo poročanje o poslovni dejavnosti vključevati najem nepremičnin, osebne storitve, prodajo blaga, najem katere koli vrste prevoza ter naložbe in posojila v okviru množičnega financiranja. Dejavnosti prodajalca, ki deluje kot zaposleni pri upravljavcu platforme, ne bi smele spadati na področje poročanja.
- (15) Cilj preprečevanja davčnih utaj in izogibanja davkom bi se lahko zagotovil z zahtevo, da upravljavci digitalnih platform že v zgodnji fazi poročajo o dohodkih, zasluženih prek platform, preden nacionalni davčni organi izvedejo svoje letne davčne odmere. Da bi davčnim organom držav članic olajšali delo, bi bilo treba sporočene informacije izmenjati v enem mesecu po poročanju. Zaradi lažje avtomatične izmenjave informacij in učinkovitejše rabe virov bi morala izmenjava potekati elektronsko prek obstoječega skupnega komunikacijskega omrežja (v nadaljnjem besedilu: omrežje CCN), ki ga je razvila Unija.
- (16) Ocena Direktive 2011/16/EU, ki jo je opravila Komisija, je pokazala na potrebo po doslednem spremljanju učinkovitosti uporabe navedene direktive in nacionalnih določb za prenos, ki omogočajo to uporabo. Da bi Komisija še naprej pravilno spremljala in ocenjevala učinkovitost avtomatične izmenjave informacij v skladu z Direktivo 2011/16/EU, bi morale biti države članice dolžne Komisiji sporočiti statistične podatke o takšnih izmenjavah informacij na letni ravni.
- (17) Okrepiti je treba mehanizme iz Direktive 2011/16/EU glede prisotnosti uradnikov davčne uprave ene države članice na ozemlju druge države članice in izvajanja sočasnega nadzora s strani dveh ali več držav članic, da se zagotovi njihova učinkovita uporaba. Iz tega sledi, da je treba odgovore na zaprosila za prisotnost uradnikov iz druge države članice in za sočasni nadzor zagotoviti v določenem roku. Kadar so tuji uradniki prisotni na ozemlju druge države članice med administrativno preiskavo ali sodelujejo z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev, bi jim moralo biti dovoljeno, da lahko s posamezniki opravijo neposredne razgovore in preučijo dokumentacijo.
- (18) Država članica, ki namerava izvesti sočasni nadzor, mora svoj namen sporočiti drugim zadevnim državam članicam. Pristojni organ vsake zadevne države članice mora odgovoriti na predlog, vendar je treba zagotoviti, da je odgovor podan v razumnem roku. Zato bi moral pristojni organ vsake zadevne države članice odgovoriti na predlog v 30 dneh od prejema.

- (19) Večstranski nadzor, ki se izvaja s podporo programa Fiscalis 2020, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1286/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁵, je pokazal koristi usklajenega nadzora enega ali več davčnih zavezancev, ki so v skupnem ali dopolnilnem interesu dveh ali več davčnih uprav v Uniji. Ker ni izrecne pravne podlage za izvajanje skupnega davčnega nadzora, se takšni skupni ukrepi trenutno izvajajo na podlagi povezanih določb Direktive 2011/16/EU glede prisotnosti tujih uradnikov na ozemlju drugih držav članic in sočasnega nadzora. Vendar se je v številnih primerih izkazalo, da je ta praksa nezadostna ter ne zagotavlja pravne jasnosti in varnosti.
- (20) Države članice bi morale sprejeti jasen in učinkovit pravni okvir, da bi lahko njihovi davčni organi izvajali skupni davčni nadzor oseb, ki opravljajo čezmejne dejavnosti. Skupni davčni nadzor so administrativne preiskave, ki jih skupaj izvajajo pristojni organi dveh ali več držav članic, da bi preučili primer, povezan z eno ali več osebami, ki so v skupnem ali dopolnilnem interesu teh držav članic. Skupni davčni nadzor ima lahko pomembno vlogo pri prispevanju k boljšemu delovanju notranjega trga. Skupni davčni nadzor bi moral biti strukturiran tako, da bi davčnim zavezancem zagotovil pravno varnost z jasnimi postopkovnimi pravili, vključno z ublažitvijo tveganja dvojne obdavčitve.
- (21) Za zagotovitev učinkovitosti postopka bi bilo treba odgovore na zaprosila za skupni davčni nadzor predložiti v določenem roku. Zavrnitve zaprosil bi morale biti ustrezno utemeljene. Postopkovne ureditve, ki se uporabljajo za skupni davčni nadzor, so ureditve države članice, v kateri se izvaja zadevni ukrep davčnega nadzora. Skladno s tem morajo sodelujoče države članice vzajemno priznavati dokaze, zbrane med skupnim davčnim nadzorom. Prav tako je pomembno, da se pristojni organi dogovorijo o dejstvih in okoliščinah zadeve ter si prizadevajo doseči dogovor o tem, kako razlagati davčni položaj revidiranih oseb. Da se zagotovi izvajanje rezultatov skupnega davčnega nadzora v sodelujočih državah članicah, bi morale imeti končno poročilo enakovredno pravno vrednost kot ustrezni nacionalni instrumenti, ki se izdajo na podlagi davčnega nadzora v sodelujočih državah članicah. Države članice bi morale po potrebi zagotoviti pravni okvir za izvajanje ustrezne prilagoditve.
- (22) Ob priznavanju, da skupni davčni nadzor temelji na medsebojnem zaupanju med pristojnimi organi sodelujočih držav članic, se izmenjava informacij v zvezi s poslovnimi, industrijskimi ali poklicnimi skrivnostmi ali poslovnim procesom ali informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom, ne bi smela zavrniti v okviru skupnega davčnega nadzora. Te izmenjane informacije pa bi morale ostati zaupne in se ne bi smele razkriti tretjim osebam.
- (23) Pomembno je tudi zagotoviti učinkovito izmenjavo informacij na zaprosilo in sodelovanje med pristojnimi organi. Zato bi morali biti pristojni organi, ki prejmejo informacije v skladu s členom 5 ali 9 Direktive 2011/16/EU, obvezani zagotoviti povratne informacije pristojnemu organu, ki je te informacije zagotovil, v zvezi z vsemi izmenjavami na zaprosilo v 30 dneh po tem, ko so znani rezultati uporabe zaprosenih informacij.
- (24) Pomembno je, da se informacije, sporočene v skladu z Direktivo 2011/16/EU, načeloma uporabljajo za ocenjevanje, upravljanje in izvrševanje davkov, ki jih zajema stvarno področje uporabe navedene direktive. Na tej predpostavki in ob upoštevanju

⁵ Uredba (EU) št. 1286/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi akcijskega programa za izboljšanje delovanja sistemov obdavčitve v Evropski uniji za obdobje 2014–2020 (Fiscalis 2020) in razveljavitvi Odločbe št. 1482/2007/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 25).

pomena, ki ga ima DDV za delovanje notranjega trga, je primerno pojasniti, da se lahko informacije, sporočene med državami članicami, uporabijo tudi za ocenjevanje, upravljanje in izvrševanje DDV ter drugih posrednih davkov.

- (25) Bistveno je, da se učinkovito varujejo osebni podatki, ki se izmenjujejo med državami članicami v skladu z Direktivo 2011/16/EU. Če gre za kršitev varstva osebnih podatkov v smislu točke 12 člena 4 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁶ v eni ali več državah članicah, bi se morale države članice kot skupni upravljavci podatkov odločiti, ali je zaradi kršitve treba začasno prekiniti izmenjave informacij z državami članicami, v katerih je prišlo do kršitve, in ali bi bilo treba Komisijo kot obdelovalca zaprositi za začasno prekinitev takih izmenjav. Začasna prekinitev bi morala trajati, dokler države članice ne zaprosijo Komisije, naj ponovno omogoči izmenjave informacij v skladu z Direktivo 2011/16/EU z državo članico, v kateri je prišlo do kršitve.
- (26) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Direktive 2011/16/EU, zlasti za avtomatično izmenjavo informacij med davčnimi organi, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje standardnega obrazca z omejenim številom elementov, vključno z jezikovno ureditvijo. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁷.
- (27) V skladu s členom 42 Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta⁸ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov.
- (28) Vsaka obdelava osebnih podatkov, ki se izvede v okviru te direktive, mora biti v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in Uredbo (EU) 2018/1725.
- (29) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (30) Cilja te direktive, tj. učinkovitega upravnega sodelovanja med državami članicami pod pogoji, ki so združljivi s pravilnim delovanjem notranjega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči. Njen namen je izboljšati sodelovanje med davčnimi upravami, zato so potrebna enotna pravila, ki so lahko učinkovita v čezmejnih primerih, kar je zato lažje doseči na ravni Unije. Unija lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (31) Direktivo 2011/16/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2011/16/EU se spremeni:

⁶ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁷ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁸ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES.

- (1) v členu 3 se točka 9 spremeni:
- (a) točka (a) prvega pododstavka se nadomesti z naslednjim:
„(a) v členu 8(1) ter členih 8a, 8aa, 8ab in 8ac, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij drugi državi članici brez predhodnega zaprosila in v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih.“;
 - (b) točka (c) prvega pododstavka se nadomesti z naslednjim:
„(c) v vseh drugih določbah te direktive, razen člena 8(1), člena 8(3a) ter členov 8a, 8aa in 8ac, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij, določenih v točkah (a) in (b) te točke.“;
 - (c) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:
„V členu 8(3a), členu 8(7a), členu 21(2), členu 25(2) in (3) ima vsak izraz z veliko začetnico tak pomen, kot ga ima v ustrezni opredelitvi iz Priloge I. V členu 8aa in Prilogi III ima vsak izraz z veliko začetnico tak pomen, kot ga ima v ustrezni opredelitvi iz Priloge III. V členu 8ac in Prilogi V ima vsak izraz z veliko začetnico tak pomen, kot ga ima v ustrezni opredelitvi iz Priloge V.“;
- (2) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 5a

Verjetna primernost

1. Za namene zaprosila iz člena 5 se šteje, da so zaprošene informacije verjetno primerne, če v času vložitve zaprosila organ prosilec meni, da v skladu z nacionalnim pravom obstaja razumna možnost, da so zaprošene informacije pomembne za davčne zadeve enega ali več davčnih zavezancev, ne glede na to, ali so identificirani z imenom ali kako drugače, in so upravičene za namene preiskave.
2. Da bi se dokazala verjetna primernost zaprošenih informacij, pristojni organ prosilec zaprošenemu organu zagotovi podporne informacije, zlasti o davčnem namenu, za katerega se informacije zaprošajo, in razlogih, ki kažejo na to, da ima zaprošene informacije zaprošeni organ ali da so v lasti ali pod nadzorom osebe, ki je v pristojnosti zaprošenega organa.

Člen 5b

Skupinska zaprosila

Zaprosilo iz člena 5 se lahko nanaša na skupino davčnih zavezancev, ki jih ni mogoče identificirati posamično z imenom ali kako drugače, temveč jih je mogoče opisati le na podlagi skupnih značilnosti.

V takih primerih pristojni organ prosilec zaprošenemu organu zagotovi naslednje informacije:

- (a) izčrpen opis skupnih značilnosti skupine ter
- (b) razlago veljavne zakonodaje in dejstev, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da davčni zavezanci v skupini niso upoštevali veljavne zakonodaje, vključno z dejstvi in okoliščinami, povezanimi s sodelovanjem tretje osebe, ki je dejavno prispevala k potencialni neskladnosti davčnih zavezancev v skupini z zakonodajo.“;

- (3) v členu 6 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:
- „2. Zaposilo iz člena 5 lahko vsebuje obrazloženo zaposilo za administrativno preiskavo. Če zaproseni organ meni, da administrativna preiskava ni potrebna, takoj obvesti organ prosilec o razlogih za tako mnenje.“;
- (4) člen 8 se spremeni:
- (a) odstavek 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:
- „1. Pristojni organ vsake države članice z avtomatično izmenjavo sporoči pristojnemu organu katere koli druge države članice vse podatke, ki so na voljo glede rezidentov v tej drugi državi članici in zadevajo naslednje posebne kategorije prihodkov in kapitala, kakor se razlagajo v nacionalni zakonodaji države članice, ki te podatke sporoči:
- (a) dohodek iz zaposlitve;
 - (b) plačila direktorjem;
 - (c) produkti življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih Unije o izmenjavi podatkov in v drugih podobnih ukrepih;
 - (d) pokojnine;
 - (e) lastništvo nepremičnin in iz njih izhajajoči dohodek;
 - (f) licenčnine.
- Za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2023 ali pozneje, se v sporočanje podatkov iz prvega pododstavka vključi identifikacijska številka davkoplačevalca (IŠD) v državi članici rezidentstva.
- Države članice vsako leto obvestijo Komisijo o najmanj dveh kategorijah prihodkov in kapitala iz prvega pododstavka, v zvezi s katerima sporočajo podatke o rezidentih druge države članice.
2. Države članice pred 1. januarjem 2023 obvestijo Komisijo o najmanj štirih kategorijah iz odstavka 1, v zvezi s katerimi pristojni organ vsake države članice z avtomatično izmenjavo sporoči pristojnemu organu katere koli druge države članice podatke o rezidentih v tej drugi državi članici. Podatki se nanašajo na davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2024 ali pozneje.“;
- (b) drugi pododstavek v odstavku 3 se črta;
- (c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:
- „6. Sporočanje podatkov v skladu z odstavkoma 1 in 3a se opravi vsako leto v devetih mesecih po koncu koledarskega leta ali drugega ustreznega poročevalskega obdobja, na katerega se podatki nanašajo.“;
- (5) člen 8a se spremeni:
- (a) v odstavku 5 se točka (a) nadomesti z naslednjim:
- „(a) za podatke, ki se sporočajo v skladu z odstavkom 1 – brez odlašanja po izdaji, spremembi ali obnovitvi vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjih cenovnih sporazumov, in sicer najpozneje tri mesece po preteku polovice koledarskega leta, v katerem so bila izdana,

spremenjena ali obnovljena vnaprejšnja davčna stališča s čezmejn timer učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazumi;“;

(b) v odstavku 6 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) povzetek vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejn timer učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, vključno z opisom zadevnih poslovnih dejavnosti ali transakcij ali niza transakcij, in vse druge informacije, ki bi pristojnemu organu lahko pomagale pri oceni morebitnega davčnega tveganja, ne da bi to povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa ali informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom;“;

(c) odstavek 10 se nadomesti z naslednjim:

„10. Ne glede na sklicevanje na verjetno primernost v odstavku 1 člena 1 in pogoje verjetne primernosti, določene v členu 5a, lahko države članice v skladu s členom 5 in ob upoštevanju člena 21(4) zahtevajo dodatne podatke, vključno s celotnim besedilom vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejn timer učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.“;

(6) vstavi se naslednji člen:

„Člen 8ac

Področje uporabe in pogoji obvezne avtomatične izmenjave podatkov, ki jih sporočijo operaterji platform

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od Poročevalskih operaterjev platform zahteva, da izvajajo zahteve glede dolžne skrbnosti in poročanja iz oddelkov II in III Priloge V. Vsaka država članica zagotovi tudi učinkovito izvajanje takšnih pravil v skladu z oddelkom IV Priloge V in skladnost z njimi.
2. V skladu z zahtevami glede dolžne skrbnosti in poročanja iz oddelkov II in III Priloge V pristojni organ vsake države članice z avtomatično izmenjavo v roku, določenem v odstavku 3, sporoči pristojnemu organu države članice, v kateri je Prodajalec, o katerem se poroča, rezident v smislu drugega pododstavka odstavka B(3) oddelka I Priloge V in/ali se nahaja nepremičnina, naslednje informacije o vsakem Prodajalcu, o katerem se poroča, za Poročevalna obdobja od 1. januarja 2022:
 - (a) ime, naslov registriranega sedeža in IŠD Poročevalskega operaterja platforme ter poslovno ime Platforme, v zvezi s katero poroča Poročevalski operater platforme;
 - (b) ime in priimek Prodajalca, če gre za Posameznika, in pravno ime Prodajalca, če gre za Subjekt;
 - (c) Primarni naslov;
 - (d) vsako IŠD ali, če ta ne obstaja, funkcijsko ustreznico, ki je bila izdana Prodajalcu, vključno z vsako državo članico izdajateljico;
 - (e) matično številko podjetja Prodajalca, če gre za Subjekt;

- (f) identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost (DDV) Prodajalca, če je na voljo;
- (g) datum rojstva Prodajalcev, če gre za Posameznike;
- (h) Identifikator finančnega računa, na katerega je bilo Nadomestilo plačano ali pripisano, če je na voljo Poročevalskemu operaterju platforme in če pristojni organ države članice, v kateri je Prodajalec rezident, ni obvestil pristojnih organov vseh drugih držav članic, da ne namerava uporabiti Identifikatorja finančnega računa v ta namen;
- (i) če se razlikuje od imena Prodajalca, o katerem se poroča, ime imetnika in številko finančnega računa, na katerega je bilo Nadomestilo plačano ali pripisano, v obsegu, ki je na voljo Poročevalskemu operaterju platforme, ter vse druge informacije za finančno identifikacijo, ki so Poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z navedenim imetnikom računa;
- (j) vse države članice, v katerih je Prodajalec, o katerem se poroča, rezident v smislu drugega pododstavka odstavka B(3) oddelka I Priloge V;
- (k) skupni znesek Nadomestila, ki je bilo plačano ali pripisano v vsakem četrtnem letu Poročevalnega obdobja;
- (l) vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih Poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrtnem letu Poročevalnega obdobja.

Če Prodajalec, o katerem se poroča, opravlja storitve najema nepremičnin, se pristojnemu organu države članice, v kateri je Prodajalec, o katerem se poroča, rezident za davčne namene, sporočijo naslednje dodatne informacije:

- (a) naslov vsake Oglaševane nepremične, določen na podlagi postopkov iz odstavka E oddelka II Priloge V, in ustrezno registrsko številko v zemljiški knjigi, če je na voljo;
- (b) če je na voljo, število dni v Poročevalnem obdobju, ko je bila vsaka Oglaševana nepremičnina, ki je uvrščena v ponudbo, dana v najem, in vrsta vsake Oglaševane nepremičnine.

3. Sporočanje v skladu z odstavkom 2 se izvede z uporabo standardnega obrazca iz člena 20(7) v dveh mesecih po koncu Poročevalnega obdobja, na katerega se nanašajo obveznosti poročanja Poročevalskega operaterja platforme.
4. Za namene izpolnjevanja obveznosti poročanja v skladu z odstavkom 1 vsaka država članica določi potrebna pravila, v skladu s katerimi se od Poročevalskega operaterja platforme v smislu pododstavka A(3)(b) oddelka I Priloge V zahteva registracija v Uniji. Pristojni organ države članice registracije takemu Poročevalskemu operaterju platforme izda individualno identifikacijsko številko.

Države članice določijo pravila, v skladu s katerimi se lahko Poročevalski operater platforme odloči za registracijo pri pristojnih organih ene države članice v skladu s pravili iz odstavka F oddelka IV Priloge V.

Komisija z izvedbenimi akti določi praktično ureditev, potrebno za registracijo in identifikacijo Poročevalskih operaterjev platforme. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 26(2).“;

- (7) člen 8b se spremeni:
- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:
- „1. Države članice Komisiji vsako leto pošljejo statistične podatke o obsegu avtomatičnih izmenjav v skladu s členi 8(1), 8(3a), 8aa in 8ac ter podatke o upravnih in drugih zadevnih stroških in koristih, povezanih z opravljenimi izmenjavami, ter vse morebitne spremembe, tako za davčne uprave kot tudi za tretje osebe.“;
- (b) odstavek 2 se črta;
- (8) člen 11 se spremeni:
- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:
- „1. Za namene izmenjave informacij iz člena 1(1) lahko pristojni organ države članice od pristojnega organa druge države članice zahteva, da uradniki, ki jih pooblasti prvi organ, v skladu s postopkovnimi ureditvami, ki jih določi slednji:
- (a) so prisotni v uradih, kjer upravni organi zaprosene države članice opravljajo svoje dolžnosti;
- (b) so prisotni med administrativnimi preiskavami, ki se izvajajo na ozemlju zaprosene države članice;
- (c) z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev, kadar je to primerno, sodelujejo v administrativnih preiskavah, ki jih izvaja zaprosena država članica.
- Pristojni organ odgovori na zaprosilo v skladu s prvim pododstavkom v 30 dneh, pri čemer potrdi, da se strinja, ali pa organu prosilcu posreduje obrazloženo zavrnitev.
- Kadar so zaprosene informacije vsebovane v dokumentaciji, do katere imajo uradniki zaprosenega organa dostop, se uradnikom organa prosilca zagotovijo izvodi takšne dokumentacije.“;
- (b) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:
- „Kadar so uradniki organa prosilca prisotni med administrativnimi preiskavami ali sodelujejo z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev, lahko s posamezniki opravijo razgovore in preučijo dokumentacijo.“;
- (9) v členu 12 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:
- „3. Pristojni organ vsake zadevne države članice se odloči, ali želi sodelovati pri sočasnem davčnem nadzoru. V 30 dneh od prejetja predloga potrdi, da se strinja, ali posreduje obrazloženo zavrnitev organu, ki je predlagal sočasni nadzor.“;
- (10) vstavi se naslednji oddelek:

„*ODDELEK IIa*
Skupni davčni nadzor“

Skupni davčni nadzor

1. V tej direktivi „skupni davčni nadzor“ pomeni administrativno preiskavo, ki jo skupaj izvajajo pristojni organi dveh ali več držav članic, ki se na vnaprej dogovorjen in usklajen način izvaja za preučitev primera, povezanega z eno ali več osebami, ki so v skupnem ali dopolnilnem interesu njihovih držav članic.
2. Kadar pristojni organ ene države članice zaprosi pristojni organ druge države članice (ali drugih držav članic) za izvedbo skupnega davčnega nadzora ene ali več oseb, ki so v skupnem ali dopolnilnem interesu vseh njihovih držav članic, zaproseni organi odgovorijo na zaprosilo v 30 dneh od prejema zaprosila.
3. Zaprosilo za skupni davčni nadzor, ki ga poda pristojni organ države članice, se lahko zavrne iz upravičenih razlogov in zlasti iz katerega koli od naslednjih razlogov:
 - (a) zaproseni skupni davčni nadzor bi vključeval opravljanje poizvedb ali posredovanje informacij v nasprotju z zakonodajo zaprosene države članice;
 - (b) organ prosilec iz pravnih razlogov ne more posredovati informacij, podobnih tistim, za katere bi se pričakovalo, da jih bo zaprosena država članica zagotovila med skupnim davčnim nadzorom.
4. Kadar ena ali več oseb zaprosi pristojni organ dveh ali več držav članic za skupni davčni nadzor ene ali več oseb, zaproseni organi odgovorijo na zaprosilo v 30 dneh.

Kadar zaproseni organ zaprosilo zavrne, o razlogih za to obvesti osebo(-e) prosilko(-e).
5. Ne glede na omejitve iz člena 17(4) se posredovanje informacij pristojnemu organu države članice v okviru skupnega davčnega nadzora v skladu s tem členom ne sme zavrniti z utemeljitvijo, da bi to povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa ali informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom. To ne posega v obveznost pristojnega organa prejemnika, da ne posreduje ali kakor koli razkrije teh informacij tretjim osebam.
6. Skupni davčni nadzor se izvaja v skladu s postopkovnimi ureditvami, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri poteka izvajanje ukrepov v zvezi z davčnim nadzorom. Dokaze, zbrane v okviru skupnega davčnega nadzora v eni državi članici v skladu z njeno zakonodajo, vzajemno priznajo vsi drugi pristojni organi držav članic, ki sodelujejo pri skupnem davčnem nadzoru.
7. Kadar pristojni organi dveh ali več držav članic izvajajo skupni davčni nadzor, se dogovorijo o dejstvih in okoliščinah zadeve ter si prizadevajo doseči dogovor o davčnem položaju revidiranih oseb na podlagi rezultatov skupnega davčnega nadzora. Ugotovitve davčnega nadzora se vključijo v končno poročilo, ki ima enako pravno vrednost kot ustrezni nacionalni instrumenti, izdani na podlagi davčnega nadzora.
8. Za izvajanje končnega poročila države članice z zakonodajnim predpisom omogočijo izvedbo ustrezne prilagoditve.
9. Pristojni organi držav članic, ki so izvedli skupni davčni nadzor, v 30 dneh po objavi končnega poročila obvestijo revidirano(-e) osebo(-e) o rezultatih davčnega nadzora, vključno s končnim poročilom.

10. O jezikovni ureditvi skupnega davčnega nadzora se dogovorijo pristojni organi, ki so vanj vključeni.“;
- (11) v členu 14 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:
- „1. Če pristojni organ zagotovi podatke v skladu s členom 5 ali 9, pristojni organ, ki je prejel podatke, brez poseganja v predpise o davčni tajnosti in varstvu podatkov, ki veljajo v njegovi državi članici, čim prej, najpozneje pa 30 dni po tem, ko so znani rezultati uporabe zaprošenih podatkov, pošlje pristojnemu organu, ki je zagotovil podatke, povratne informacije.
- Komisija z izvedbenimi akti določi praktično ureditev za zagotavljanje povratnih informacij v takih primerih. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 26(2).“;
- (12) člen 16 se spremeni:
- (a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:
- „Za podatke, ki se na podlagi te direktive v kateri koli obliki sporočajo med državami članicami, velja obveznost varovanja uradne tajnosti, podatki pa morajo biti varovani tako, kot so varovani podobni podatki v nacionalnem pravu države članice, ki je podatke prejela. Takšni podatki se lahko uporabijo za ocenjevanje, izvajanje in uveljavljanje nacionalne zakonodaje držav članic s področja davkov iz člena 2, DDV in drugih posrednih davkov.“;
- (b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:
- „2. Z dovoljenjem pristojnega organa države članice, ki sporoča podatke v skladu s to direktivo, in samo, če to dovoljuje zakonodaja države članice pristojnega organa, ki prejme podatke, se lahko podatki in dokumenti, prejeti v skladu s to direktivo, uporabijo za drugačne namene, kot so opredeljeni v odstavku 1.
- Pristojni organ vsake države članice pristojnim organom vseh drugih držav članic posreduje seznam namenov, za katere se lahko v skladu z njegovim notranjim pravom uporabijo podatki in dokumenti, razen tistih iz odstavka 1. Pristojni organ, ki prejme podatke, lahko prejete podatke in dokumente uporabi brez dovoljenja iz prvega pododstavka za katerega koli od namenov, ki jih navede država članica, ki sporoča podatke.“;
- (13) v členu 17 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:
- „1. Zaprošeni organ iz ene države članice predloži organu prosilcu iz druge države članice podatke iz člena 5, če je organ prosilec izrabil običajne vire informacij, ki bi jih v danih okoliščinah lahko uporabil za pridobitev zaprošenih podatkov, in si je prizadeval za vsa razpoložljiva sredstva, razen tistih, ki bi lahko povzročila nesorazmerne težave, brez tveganja, da ogrozi doseganje svojih ciljev.“;
- (14) člen 20 se spremeni:
- (a) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:
- „2. Standardni obrazec iz odstavka 1 vključuje najmanj naslednje podatke, ki jih predloži organ prosilec:

- (a) identiteto osebe, ki je predmet preverjanja ali preiskave, in, v primeru skupinskih zaprosil iz člena 5b, izčrpen opis skupnih značilnosti skupine;
 - (b) davčni namen, za katerega se zahtevajo podatki.“;
- (b) odstavek 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:
 - „3. Podatki, posredovani na lastno pobudo, in potrdilo o njihovem prejemu na podlagi členov 9 oziroma 10, zaprosila za vročitev na podlagi člena 13, povratne informacije na podlagi člena 14 in sporočila na podlagi člena 16(2) in (3) ter člena 24(2) se pošljejo na standardnem obrazcu, ki ga sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 26(2).
 - 4. Pri avtomatični izmenjavi podatkov na podlagi členov 8 in 8ac se podatki pošljejo v standardni elektronski obliki, ki je namenjena spodbujanju takšne avtomatične izmenjave in jo Komisija sprejme v skladu s postopkom iz člena 26(2).“;
- (15) v členu 21 se doda naslednji odstavek:
 - „7. Komisija razvije varen osrednji vmesnik za upravno sodelovanje na področju obdavčevanja ter zanj zagotovi tehnično in logistično podporo, države članice pa prek njega komunicirajo z uporabo standardnih obrazcev v skladu s členom 20(1) in (3). Dostop do navedenega vmesnika imajo pristojni organi vseh držav članic. Za namen zbiranja statističnih podatkov ima Komisija dostop do informacij o izmenjavah podatkov, shranjenih na vmesniku, ki se lahko pridobijo samodejno. Dostop Komisije ne posega v obveznost držav članic, da zagotovijo statistične podatke o izmenjavi podatkov v skladu s členom 23(4).
Komisija z izvedbenimi akti določi potrebno praktično ureditev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 26(2).“;
- (16) v členu 22 se odstavek 1a nadomesti z naslednjim:
 - „1a. Za namen izvedbe in izvršitve zakonodaj držav članic, ki uveljavljajo to direktivo, ter za zagotovitev delovanja upravnega sodelovanja, ki ga vzpostavlja, države članice z zakonodajnim predpisom omogočijo dostop davčnim organom do mehanizmov, postopkov, dokumentov in informacij iz členov 13, 30, 31, 32a in 40 Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta*.
 - * Direktiva(EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).“;
- (17) v členu 23 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:
 - „2. Države članice v svoji jurisdikciji preučijo in ocenijo učinkovitost upravnega sodelovanja v skladu s to direktivo pri preprečevanju davčnih utaj in izogibanja davkom ter Komisiji vsako leto sporočijo rezultate svojega ocenjevanja.“;
- (18) v členu 23a se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

- „2. Podatki, ki jih država članica sporoči Komisiji v skladu s členom 23, in kakršno koli poročilo ali dokument, ki ga pripravi Komisija s pomočjo teh podatkov, se lahko pošljejo drugim državam članicam. Za poslane podatke velja obveznost varovanja uradne skrivnosti, varovani pa morajo biti tako, kot so varovani podobni podatki v nacionalnem pravu države članice, ki je podatke prejela.

Države članice lahko poročila in dokumente iz prvega pododstavka, ki jih pripravi Komisija, uporabijo le v analitične namene in jih ne smejo objaviti ali dati na voljo nobeni drugi osebi ali organu brez izrecne privolitve Komisije.

Ne glede na prvi in drugi pododstavek lahko Komisija vsako leto objavi anonimizirane povzetke statističnih podatkov, ki jih države članice sporočijo v skladu s členom 23(4).“;

(19) člen 25 se spremeni:

(a) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

- „2. Poročevalske finančne institucije, posredniki, Poročevalski operaterji platform in pristojni organi vsake države članice se štejejo za skupne upravljavce podatkov, Komisija pa se šteje za obdelovalca podatkov v smislu Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta*.

3. Ne glede na odstavek 1 vsaka država članica zagotovi, da njen pristojni organ ali vsaka Poročevalska finančna institucija ali posrednik ali Poročevalski operater platforme, odvisno od primera, ki spada pod njeno jurisdikcijo:

- (a) obvesti vsakega zadevnega posameznika, da bodo informacije v zvezi s tem posameznikom zbrane in prenesene v skladu s to direktivo;
- (b) vsakemu posamezniku zagotovi vse informacije, do katerih je posameznik upravičen od upravljavca podatkov, in sicer dovolj zgodaj, da lahko posameznik uveljavlja svoje pravice do varstva podatkov, v vsakem primeru pa pred poročanjem informacij.

Ne glede na točko (b) prvega pododstavka vsaka država članica določi pravila, v skladu s katerimi morajo Poročevalske operaterje platform obvestiti Prodajalce, o katerih se poroča, o Nadomestilu, o katerem se poroča.

* Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).“;

(b) doda se naslednji odstavek:

- „5. Države članice zagotovijo, da lahko v primeru kršitve varstva osebnih podatkov v smislu točke 12 člena 4 Uredbe (EU) 2016/679 pristojni organi Komisijo kot obdelovalca zaprosijo, da kot olajševalni ukrep začasno prekine izmenjavo podatkov na podlagi te direktive z državo članico, v kateri je prišlo do kršitve.

Začasna prekinitev traja, dokler pristojni organi ne zaprosijo Komisije, naj ponovno omogoči izmenjavo podatkov na podlagi te direktive z državo članico, v kateri je prišlo do kršitve.“;

(20) člen 25a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25a

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive v zvezi s členi 8aa, 8ab in 8ac, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.“;

(21) doda se nova Priloga V, katere besedilo je navedeno v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice najpozneje do 31. decembra 2021 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Besedilo navedenih predpisov nemudoma sporočijo Komisiji.

Navedene predpise uporabljajo od 1. januarja 2022.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1. Naslov predloga/pobude
- 1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta predloga/pobude
- 1.4. Cilji
- 1.5. Utemeljitev predloga/pobude
- 1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic
- 1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2. Upravljavski in kontrolni sistem
- 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2. Ocenjene posledice za odhodke
 - 3.2.1. *Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
 - 3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje*
 - 3.2.3. *Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve*
 - 3.2.4. *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
 - 3.2.5. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog direktive Sveta o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB²⁷

14

14.03

1.3. Vrsta predloga/pobude

☒ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa**²⁸.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **podaljšanje obstoječega ukrepa**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **obstoječ ukrep, preusmerjen v nov ukrep**.

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

Delovni program Komisije za leto 2020 med svojimi prednostnimi nalogami navaja boj proti davčnim utajam. Na podlagi tega je ključno, da se okrepi boj proti davčnim utajam ter povečata preglednost in izmenjava informacij.

1.4.2. Specifični cilji in zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Specifični cilj

Cilj predlaganega zakonodajnega akta je izboljšati delovanje obstoječih določb Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju. Predlagane izboljšave se nanašajo na vse oblike izmenjave informacij in upravnega sodelovanja. Njihov namen je tudi razširitev področja uporabe avtomatične izmenjave informacij v zvezi z informacijami, ki jih sporočijo operaterji platform.

Zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

ABB 3

²⁷

ABM: upravljanje po dejavnostih, ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

²⁸

Po členu 54(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

1.4.3. *Pričakovani rezultati in posledice*

Navedite, kakšne učinke naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Izboljšanje obstoječih določb bi moralo pozitivno vplivati na učinkovito uporabo Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju. Odprava sedanjih neučinkovitosti na enoten način bo zagotovila pravno varnost in jasnost.

Namen obveznosti poročanja o dohodku, zasluženem prek uporabe digitalnih platform, je predvsem obveščati davčne organe o dejavnostih, ki presegajo eno samo jurisdikcijo. Informacije, ki se sporočajo in izmenjujejo z zadevnimi jurisdikcijami, bodo pristojnim organom omogočile oceno dolgovanega davka na podlagi pravih in popolnih informacij. Poleg tega bodo z uvedbo obveznosti poročanja digitalne platforme morale poročati o prihodkih prodajalcev, tako da bodo za prodajalce ustvarjeni enaki konkurenčni pogoji, ne glede na to, ali poslujejo prek digitalnih platform. Poleg tega bodo za vse operaterje platform veljale enake zahteve.

1.4.4. *Kazalniki rezultatov in posledic*

Navedite, s katerimi kazalniki se bo spremljalo izvajanje predloga/pobude.

Za predlog bodo veljale zahteve iz Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju (ki jo ta spreminja), v zvezi z naslednjim: (i) letno posredovanje statističnih podatkov o izmenjavi informacij s strani držav članic in (ii) predložitev poročila Komisije na podlagi teh statističnih podatkov, tudi o učinkovitosti avtomatične izmenjave informacij.

1.5. **Utemeljitev predloga/pobude**

1.5.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno*

Direktiva 2011/16/EU o upravnem sodelovanju bo spremenjena tako, da se nemudoma izboljša delovanje obstoječih določb in se za operaterje digitalnih platform uvede obveznost zbiranja in poročanja informacij o prihodkih, ki jih davčni zavezanci ustvarijo prek digitalnih platform.

1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja EU*

Ukrepanje na ravni EU bo prineslo dodano vrednost v primerjavi s posameznimi pobudami držav članic na tem področju. Prvič, zagotovilo bo dosledno uporabo pravil po vsej EU. Drugič, za vse platforme, ki spadajo na področje uporabe, bodo veljale enake zahteve glede poročanja. Tretjič, poročanje bo spremljala izmenjava informacij, kar bo davčnim upravam omogočilo, da pridobijo celovit sklop informacij o prihodku, zasluženem prek digitalne platforme. Usklajeno ukrepanje na ravni EU lahko tako zagotovi učinkovitost in celovitost sistema za izmenjavo informacij in upravno sodelovanje, kar je boljše od posameznih pobud držav članic.

1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

V zvezi z operaterji digitalnih platform ima 12 držav članic vzpostavljeno zakonodajo in/ali upravne smernice, na podlagi katerih bi morali operaterji platform davčnim upravam sporočati informacije o prodajalcih, ki so dejavni na njihovi platformi. Dodatne štiri države članice načrtujejo uvedbo takšne zakonodaje ali upravnih smernic. Poleg tega večina držav članic izvaja preglede skladnosti, usmerjene v transakcije, ki jih omogočajo platforme, kot so na primer davčni nadzori, dopisi ali informacijske kampanje.

1.5.4. *Skladnost in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti*

Ker predlog spreminja Direktivo 2011/16/EU o upravnem sodelovanju, bodo za namene tega predloga na voljo postopki, ureditve in orodja informacijske tehnologije, ki so že uveljavljeni ali v pripravi v okviru navedene direktive.

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

☐ Časovno omejen(-a) predlog/pobuda:

- ☐ trajanje predloga/pobude od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

☒ Časovno neomejen(-a) predlog/pobuda:

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma LLLL in LLLL,
- ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja²⁹

☒ Neposredno upravljanje – Komisija:

- ☐ z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije,
- ☐ prek izvajalskih agencij.

☐ Deljeno upravljanje z državami članicami.

☐ Posredno upravljanje, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

- ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
- ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
- ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- ☐ organom iz členov 208 in 209 finančne uredbe,
- ☐ subjektom javnega prava,
- ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščen za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.
- *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

Ta predlog temelji na obstoječem okviru in sistemu za avtomatično izmenjavo informacij, ki je bil oblikovan v skladu s členom 21 Direktive 2011/16/EU v okviru prejšnje spremembe. Komisija skupaj z državami članicami pripravi standardizirane obrazce in oblike za izmenjavo informacij z izvedbenimi ukrepi. V zvezi z omrežjem CCN, ki bo omogočilo izmenjavo informacij med državami članicami, je Komisija odgovorna za razvoj takega omrežja, države članice pa se bodo zavezale k vzpostavitvi ustrezne nacionalne infrastrukture, ki jim bo omogočala izmenjevanje informacij prek omrežja CCN.

²⁹

Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Države članice se zavezujejo:

– Komisiji sporočiti letno oceno učinkovitosti avtomatične izmenjave informacij iz členov 8, 8a, 8aa, 8ab in predlaganega člena 8ac Direktive ter dosežene praktične rezultate;

– predložiti seznam statističnih podatkov, ki ga določi Komisija v skladu s postopkom iz člena 26(2) (izvedbeni ukrepi), za oceno te direktive.

Komisija se je v členu 27 zavezala, da bo predložila poročilo o izvajanju Direktive vsakih pet let po 1. januarju 2013. Rezultati tega predloga (ki spreminja direktivo o upravnem sodelovanju) bodo vključeni v poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, ki bo izdano do 1. januarja 2028.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistem

2.2.1. Ugotovljena tveganja

Ugotovljena so bila naslednja morebitna tveganja:

– Države članice se zavezujejo, da bodo Komisiji predložile statistične podatke, ki bodo podlaga za informirano oceno Direktive. Komisija se zavezuje, da bo vsakih 5 let predložila poročilo na podlagi teh podatkov. Države članice se posebej glede avtomatične izmenjave informacij zavezujejo, da bodo Komisiji predložile letno oceno učinkovitosti take izmenjave. Morebitno tveganje, povezano s tem, je, da podatki, ki jih prejme Komisija, niso pričakovane kakovosti.

2.2.2. Podatki o vzpostavljenem sistemu notranjih kontrol

Sistem notranjega nadzora bo v skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2013 z dne 11. decembra 2013³⁰ podprt s programom Fiscalis, prek katerega se bo financiralo naslednje:

– skupni ukrepi (npr. v obliki projektnih skupin);

– razvoj tehničnih specifikacij, vključno s shemo protokola XML.

Glavni elementi kontrolne strategije so:

Javna naročila

Kontrolni postopki za javna naročila iz finančne uredbe: vsako javno naročilo se podeli po uveljavljenem postopku preverjanja s strani služb Komisije za plačilo, pri čemer se upoštevajo pogodbene obveznosti ter trdno finančno in splošno poslovanje. Ukrepi proti goljufijam (kontrole, poročila itd.) so predvideni v vseh pogodbah, sklenjenih med Komisijo in upravičenci. Pripravijo se natančni razpisni pogoji, ki tvorijo podlago za vsako posamezno pogodbo. Pri postopku sprejemanja se strogo upošteva metodologija TAXUD TEMPO: produkti se pregledajo, po potrebi

³⁰

Uredba (EU) št. 1286/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi akcijskega programa za izboljšanje delovanja sistemov obdavčitve v Evropski uniji za obdobje 2014–2020 (Fiscalis 2020) in razveljavitvi Odločbe št. 1482/2007/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 25).

spremenijo in dokončno sprejmejo (ali zavrnejo). Računa ni mogoče plačati brez „pisma o sprejemu“.

Tehnično potrjevanje javnih naročil

GD TAXUD izvaja kontrole nad produkti ter nadzira dejavnosti in storitve, ki jih opravljajo izvajalci. Prav tako redno izvaja presoje kakovosti in varnosti izvajalcev. Presoje kakovosti preverjajo skladnost dejanskih procesov izvajalcev s pravili in postopki, ki so opredeljeni v njihovem načrtu kakovosti. Presoje varnosti se osredotočajo na specifične procese, postopke in ureditve.

GD TAXUD poleg navedenih kontrol izvaja tradicionalne finančne kontrole:

Predhodno preverjanje prevzetih obveznosti

Vse prevzete obveznosti v GD TAXUD preveri in potrdi vodja enote za finance in korespondent za človeške vire. Zato se vsa odobrena proračunska sredstva predhodno preverijo. Ta postopek zagotavlja visoko stopnjo jamstva glede zakonitosti in pravilnosti transakcij.

Predhodno preverjanje plačil

Vsa plačila se predhodno preverijo. Poleg tega se vsaj eno plačilo (iz vseh kategorij odhodkov) na teden naključno izbere za dodatno predhodno preverjanje, ki ga opravi vodja enote za finance in korespondent za človeške vire. Določen ni noben cilj glede obsega preverjanja, saj je njegov namen „naključno“ preverjanje plačil, da bi se ugotovilo, ali so bila vsa plačila pripravljena v skladu z zahtevami. Preostala plačila se vsakodnevno obdelujejo po veljavnih pravilih.

Izjave odredbodajalcev na podlagi nadaljnjega prenosa (v nadaljnjem besedilu: AOSD)

Vsi AOSD podpišejo izjave, ki podpirajo letno poročilo o dejavnostih za zadevno leto. Te izjave pokrivajo dejavnosti v okviru programa. AOSD izjavijo, da so bile dejavnosti, povezane z izvajanjem proračuna, opravljene v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja, da so uporabljeni upravljavski in kontrolni sistemi zagotovili ustrezno jamstvo zakonitosti in pravilnosti transakcij ter da so bila tveganja, povezana s temi dejavnostmi, ustrezno ugotovljena, se je o njih poročalo ter so bili izvedeni blažilni ukrepi.

2.2.3. Ocena stroškov in koristi kontrol ter ocena pričakovane stopnje tveganja napak

Vzpostavljene kontrole zagotavljajo GD TAXUD zadostno jamstvo kakovosti in pravilnosti odhodkov ter mu omogočajo zmanjšati tveganje neskladnosti. Navedeni ukrepi kontrolne strategije zmanjšujejo potencialna tveganja pod dvo odstotni cilj ter zajemajo vse upravičence. Dodatni ukrepi za nadaljnje zmanjšanje tveganj bi povzročili nesorazmerno visoke stroške in zato niso predvideni. Skupni stroški, povezani z izvajanjem zgornje kontrolne strategije za vse odhodke v okviru programa Fiscalis 2020, so omejeni na 1,6 % vseh opravljenih plačil. Pričakuje se, da bodo za to pobudo ostali na enaki ravni. Kontrolna strategija programa omejuje tveganja neskladnosti na skoraj nično raven in ostaja sorazmerna s povezanimi tveganji.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

Evropski urad za boj proti goljufijam (v nadaljnjem besedilu: OLAF) lahko izvaja preiskave, vključno s pregledi na kraju samem in inšpekcijami v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta³¹ ter Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96³², da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega protipravnega ravnanja, ki vpliva na finančne interese Unije, v povezavi s sporazumom ali sklepom o dodelitvi nepovratnih sredstev ali pogodbo, ki se financira v skladu s to uredbo.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	14.03.01	dif./nedif. ³³	držav Efte ³⁴	držav kandidatk ³⁵	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
1A – Konkurenčnost za rast in delovna mesta	Izboljševanje delovanja sistemov obdavčitve	dif.	NE	NE	NE	NE

Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka [...] [poimenovanje.....]]	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidatk	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
	[...][XX.YY.YY.YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

³¹ Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) (UL L 136, 31.5.1999, str. 1).

³² Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

³³ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

³⁴ Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

³⁵ Države kandidatke in po potrebi potencialne države kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	1A	Konkurenčnost za rast in delovna mesta
--	----	--

GD TAXUD			leto N ³⁶	leto N+1	leto N+2	leto N+3	leto N+4	leto N+5		SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje										
Številka proračunske vrstice 14.03.01	obveznosti	(1)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	plačila	(2)	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
Številka proračunske vrstice	obveznosti	(1a)								
	plačila	(2a)								
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ³⁷										
Številka proračunske vrstice		(3)								
Odobritve za GD TAXUD SKUPAJ	obveznosti	= 1 + 1a + 3	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	plačila	= 2 + 2a + 3	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

³⁶ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

³⁷ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	plačila	(5)	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve iz RAZDELKA 1A večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	= 4 + 6	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	plačila	= 5 + 6	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

Če ima predlog/pobuda posledice za več razdelkov:

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	plačila	(5)	0,000	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 4 večletnega finančnega okvira SKUPAJ (referenčni znesek)	obveznosti	= 4 + 6	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	plačila	= 5 + 6	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

Razdelek večletnega finančnega okvira	5	„Upravni odhodki skupaj“
--	----------	--------------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		leto N	leto N+1	leto N+2	leto N+3	leto N+4	SKUPAJ
GD TAXUD							
• Človeški viri		0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
• Drugi upravni odhodki		0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
GD TAXUD SKUPAJ	odobritve	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Odobritve iz RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		leto N ³⁸	leto N+1	leto N+2	leto N+3	leto N+4	leto N+5	SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	0,473	0,473	0,130	0,115	0,115		1,306
	plačila	0,073	0,473	0,430	0,115	0,115	0,100	1,306

³⁸

Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

3.2.2. Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje

☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.

☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije ↓			leto N		leto N+1		leto N+2		leto N+3		leto N+4		SKUPAJ	
	REALIZACIJE													
	vrsta 39	povpr ečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	šte vil o rea liz aci j sk up aj	stroški realizacij skupaj
SPECIFIČNI CILJ št. 1 ⁴⁰ ...														
Specifikacije				0,400		0,100								0,500
Razvoj						0,280								0,280
Vzdrževanje								0,050		0,050		0,050		0,150
Podpora						0,010		0,030		0,030		0,030		0,100
Usposabljanje														
ITSM (infrastruktura, gostovanje, licence itd.)						0,010		0,020		0,020		0,020		0,070

³⁹

Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest ...).

⁴⁰

Kakor je opisan v točki 1.4.2. „Specifični cilji ...“.

Seštevek za specifični cilj št. 1		0,400		0,400		0,100		0,100		0,100		1,100
SPECIFIČNI CILJ št. 2 ...												
– realizacija												
Seštevek za specifični cilj št. 2												
STROŠKI SKUPAJ		0,400		0,400		0,100		0,100		0,100		1,100

3.2.3. Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve

3.2.3.1. Povzetek

☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.

☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	leto N ⁴¹	leto N+1	leto N+2	leto N+3	leto N+4	SKUPAJ
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------

RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira						
Človeški viri	0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
Drugi upravni odhodki	0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
Seštevek za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Odobritve zunaj RAZDELKA 5 of the multiannual financial framework						
Človeški viri						
Drugi upravni odhodki						
Seštevek zunaj RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira						

SKUPAJ	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

⁴¹ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

⁴² Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih

☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.

☒ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	leto N	leto N+1	leto N+2	leto N+3	leto N+4
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)					
XX 01 01 01 (sedež in predstavništva Komisije)	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1
XX 01 01 02 (delegacije)					
XX 01 05 01 (posredne raziskave)					
10 01 05 01 (neposredne raziskave)					
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)⁴³					
XX 01 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)					
XX 01 02 02 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)					
XX 01 04 yy ⁴⁴	– na sedežu				
	– na delegacijah				
XX 01 05 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)					
10 01 05 02 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)					
Druge proračunske vrstice (navedite)					
SKUPAJ	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1

XX je zadevno področje ali naslov v proračunu.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerezporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Priprava sestankov in korespondence z državami članicami; delo na obrazcih, formatih informacijske tehnologije in osrednji podatkovni zbirki; naročanje zunanjih izvajalcev za delo na sistemu informacijske tehnologije.
Zunanji sodelavci	ni relevantno

⁴³ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

⁴⁴ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

☒ Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.

☐ Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite zahtevano spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske.

[...]

☐ Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

[...]

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.

~~V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:~~

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	leto N	leto N+1	leto N+2	leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

☒ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.

☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

- ☐ za lastna sredstva,
- ☐ za razne prihodke.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ⁴⁵						
		leto N	leto N+1	leto N+2	leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen								

Za razne namenske prejeme navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

[...]

Navedite metodo za izračun posledic za prihodke.

[...]

⁴⁵

Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 25 % stroškov pobiranja.